

 Cena
1,20 eiro

 Nr. 53
(11 786)

Gaidas beigušās – sāks kultūras centra pārbūvi

Tiek parakstīts līgums par Kuldīgas kultūras centra pārbūvi: Ostas celtnieka valdes locekle Elīna Epalte-Drulle un valdes priekšsēdis Konstantīns Bursakovskis, novada domes priekšsēde Inga Bērziņa un SIA MARK arhitekti valdes loceklis Mārtiņš Ošāns.

„Tas bija jūsu pēdējais mēģinājums uz šīs skatuves,” kolektīva Bandava dejotājiem otr-dien sacīja Kuldīgas kultūras centra (KKC) direktore Inta Burnevica, jo pēc pāris minūtēm lielajā zālē tika parakstīts līgums par ēkas pārbūvi. Tiks pārveidots arī pagalms.

SAREŽGĪTS CELŠ LĪDZ PROJEKTAM

Pēc Rīgas SIA MARK arhitekti projekta darbu darīs Ventspils *Ostas celtnieks*, un pārbūve izmaksās 7,7 miljonus euro. No valsts budžeta piešķirti divi miljoni, un par to tiks slēgta vienošanās ar Valsts reģionālās attīstības aģentūru. Plānots, ka būvdarbi ilgs 18 mēnešus.

Pirms līguma parakstīšanas I.Burnevica sacīja: „Izjūtas ir divējādas. Vispirms prieks, ka 1909. gadā celtā ēka beidzot sagaidījusi savu kārtu. No otras pusē, ir mazliet skumji, jo te lijušas asaras, piedzīvots daudz prieka, bijuši koncerti un izrādes, iepazīti fantastiski cilvēki. Taču katras beigas ir kaut kā jauna sākums. Esam liecinieki vēsturiskam, var teikt, pat gadsimta notikumam kultūras dzīvē.”

Novada domes priekšsēde Inga Bērziņa atzinās, ka ir mazliet nobijusies, jo kultūras centra pārbūve ir ļoti atbildīga

un pie projekta strādāts ļoti ilgi: „Nebūt ne vieglā ceļā tas ir saskanots ar ēkas lietotājiem – kultūras darbiniekiem – un būvvaldes arhitektiem, jo nams atrodas vecpilsētā.”

Klāt bija arī Saeimas izglītības, kultūras un zinātnes komisijas priekšsēdis Arvils Ašeradens: „Šī ir ļoti ambicioza iecere. Arī es sākumā raucu pieri, bet, ieraugot projekta kvalitāti un uzmanīgo attieksmi pret to, ka ēka atrodas vecpilsētā, domas mainījās. Novēlu, lai izdodas, jo kultūras būvju atjaunošana ir sarežģīta.” *Ostas celtnieka* valdes locekle Elīna Epalte-Drulle atzina, ka tas ir liels gods un izaicinājums. Bet MARK arhitektu valdes loceklis Mārtiņš Ošāns sacīja: „Uzņēmuma darbības gados pieredzēts tas, ka tikai katrs desmitais metu konkursā tiek īstenots. Tagad būsim vienā laivā ar būvnieku, palīdzēsim, cik varēsim.”

PĀRCESLIES UZ PILTENES IELU

Domes deputāti jūnijā nolēma slēgt nomas līgumu ar SIA TKM Latvija, lai no 1. augusta kultūras centra administrācija un pašdarbības kolektīvi varētu darboties bijušajā veikalā *Selver*, Piltenes ielā 32. Nomas maksa par būs 4 euro/m² mēnesī. To uz pusēm finansēs KKC budžets un pašvaldības līdzekļi neparedzētiem gadījumiem.

I.Burnevica: „Kāpēc svarīgi pārcelties? Nākamais ir Dziesmu svētku gads, būs skates un konkursi. Tāpat ir svarīgi pareizi uzglabāt rekvizītus, kostīmus. Bet pats būtiskākais – atrasties visiem vienā mājā, jo tā iegūstam kultūras procesa nepārtrauktību. Citu piemērotu, tik lielu telpu Kuldīgā nav. Nedaudz tās pielāgojot, darbu varēsim turpināt. Oktobrī tur jau paredzētas Valmieras drāmas teātra viesizrādes.”

Inta Jansone
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Kā mainījušies pabalsti un cits sociālais atbalsts pēc pašvaldību reformas nu jau lielākajā Kuldīgas novadā?

→ 10.-11. lpp.

Riteņbraucējs Arvis Sprude
šķērso Ameriku: „Gribu uzvarēt sevi.”

→ 12. lpp.

Lielāka skaidrība par apkuri Skrundā.

→ 4. lpp.

Civilā aizsardzība: problēmu netrūkst, informācijas par maz.

→ 2. lpp.

„Šajā profesijā viss jādara savām rokām – pa telefonu nevar ne apsēklot govi, ne palīdzēt tai dzemdībās,” saka **veterinārārste Dzintra Zilite**.

→ 6. lpp.

Beļģijas piezīmes:
slaveni mākslas darbi, 500 šķirņu alus.

→ 8.-9. lpp.

Kurmāles lappusē – Stellas Pavlovičas organizēts muzikāls pasākums par Planīcas pagasta vēsturi.

→ 5. lpp.

Pasaules vieglatlētikas čempionātā vecmeistariem turlavniece **Ludmila Joce** izcīna sudrabu.

→ 4. lpp.

Otrdien, 12. jūlijā:

- Obligātais militārais dienests: par un pret.
- Novadniece Selga Silkalna.
- Kā atrast eksporta tirgu.
- Vasara – nometņu laiks.

REDZĒJUMS

Ukrainā joprojām mirst bērni

Alberts Dinters

„Ukrainā karš? Jā, joprojām karo, bet ko mēs vēl varam darīt?” Pavisam nezen man ar kādu paziņu iznāca saruna par Krievijas okupantu zvērībām Ukrainā. Šis viņa teiktais lika prātā pārcilāt pēdējo mēnešu notikumus un secināt: jā, ir jūtams, ka sabiedrība uz Ukrainā notiekošo sākusi reaģēt daudz mierīgāk. Maz ir tādu ziņu lento, kurās Krievijas okupantu rīcība joprojām ir starp svarīgākajām ziņām.

Bet karš turpinās, un es esmu starp tiem cilvēkiem, kuri uzskata, ka mums joprojām jātur roka uz pulsa un jāseko notikumiem īdzi. Labi, varbūt ne visiem, bet vismaz lielākajai dalai. Un jādomā, kā vēl mēs varam palīdzēt. Pat vismazākais piliens veido lielo palīdzības jūru. Jāseko īdzi arī tam, kā atstātās notikumi frontē, kā ukrainiņiem veicas ar teritoriju noturēšanu un atkarošanu.

„Ej parunā ar tiem, kuri Kuldīgā koordinē palīdzību ukrainiņiem, un sapratīsi, cik nozīmīga ir arī tava palīdzība.”

Sen Krievijas raketes lidoja uz Kijivu, Kremenčuku, Mikolajivu. Pasaulei tika rādītas fotogrāfijas ar izdzīvojušu bērnu, kuru glābēji izvilkta no Kijivā saspridzinātas mājas gruvešiem. Fotogrāfijas ar bērnu īki Mikolajivā, kas saknupis uz ceļiem un apbiris gruvešiem. Arī nupat okupācijas spēku pārņemtā Līčanska tika pakļauta masīvām apšaudēm.

Mēs neviens nezinām, kas notiek citās okupētajās Ukrainas pilsētās, bet, atceroties to, kas notika Bučā, Irpiņā un Mariupolē, es lielas cerības nelolotu. Visticamāk, tur iegājušie izdzimteni turpina nogalināt, izvarot, laupīt, spīdzināt. Tādēļ ir svarīgi, lai gan pasaule kopumā, gan mēs katrs pret Ukrainā notiekošo neklūstam vienaldzīgi. Un šķiet, ka ir pienācis laiks mierītīgi, bet stingri agresoram Putinam un viņa kēdes suniem atkal atgādināt, ka arī Latvijas sabiedrība par okupantu zvērībām neaizmirst un nekad tās nepiedos.

MANUPRĀT

Kur ir tas vidusceļš?

Viens iedzīvotājs ir neapmierināts un sūdzas, taču vairāki simti priecājas. Kur ir vidusceļš? Tādas pārdomas man ir pēc sarunas ar Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieku Kasparu Šabānu par izsaukumiem saistībā ar skaļo mūziku naktīs kafejnīcā *Rezidence Kafe „Venta”*. Divas puses. Policijas pienākums ir uzsklausīt abas. Tas viens vienīgais cilvēks jāuzklausa ar tikpat lielu nozīmību kā tie simti. Un viņa balsīj jābūt tikpat stiprai kā to simtu. Policijai tas jāsaprot un uz to jāreagē. Tāpēc mums nevajadzētu sūdzēties, ja kādu cilvēku (dažreiz pat viena) iebildumu dēļ vairākumam kādi prieki tiek atlēmti. Manuprāt, tieši tas padara policiju tik uzticamu, jo tā vismaz rada iespaidu, ka svarīgs ir ikviens. Pēc šīs sarunas tam beidzot sāku ticēt. Un prātā nāk Rīgas Stradiņa universitātes vispārīgās tiesību teorijas docētāja, kura mūsu kursam mācīja par samērīguma principu. Tas runā par sabiedrības interešu aizstāvību no vienas puses un viena cilvēka tiesību aizskārumu no otras puses. Samērīgumam jābūt starp to, lai indivīda tiesības nav pāri visas sabiedrības interesēm un sabiedrības intereses neierobežo indivīdu. Tas nosaka, cik tālu var ierobežot vienu vai otru pusi, lai katra intereses un tiesības būtu īdzsvarā. Šīs princips ir taisnīguma pamatā un ir vispārīgo tiesību mērķis. Un kuram citam vēl būtu jāiestājas par taisnīgumu un godīgumu, ja ne policijai? Tās manas pārdomas.

Kristīne Grīnberga

Metiens - 2682

Galvenā redaktore Daiga Bitiniece – 63350567, redakcija@kurzemnieks.lv.
Žurnālisti: Daina Tāfelberga – 63350563, daina.tāfelberga@kurzemnieks.lv;
Alberts Dinters – 63350568, alberts.dinters@kurzemnieks.lv;
Inta Jansone – 63350568, inta.jansone@kurzemnieks.lv;
Amanda Gustovska – amanda.gustovska@kurzemnieks.lv;

Kristīne Ābolīna – kristīne.abolīna@kurzemnieks.lv.

TRĪS PAR VIENU

Cik gatavi esam dažādām krīzēm Latvijā?

1. Civilās aizsardzības situācija ir kritiska

Kristaps Eklons, iekšlietu ministrs:

– Mums ir zināmi 26 valsts apdraudējumi. Par katru atbild galvenā institūcija un palīginstīcijas. 95% ir civilās kataklizmas, kuras var notikt. Kad katru izskatām atsevišķi, tad tas ir mazs regionāls notikums. Reti ir tādas kā, piemēram, 2005. un 2006. gada vētras, kad liela daļa Latvijas bija bez elektības, bet tas jau bija valsts mēroga pasākums, kurā nepieciešama koordinēta rīcība starp īoti daudzām institūcijām.

Šobrīd ir militārais apdraudējums, kas ir samilzis, un uz

civilās aizsardzības sistēmu nevar vairs skatīties vienkāršoti kā uz krīzītes pārvarēšanu. Jāskatās tieši uz nopietnāko līmeni, kad jāiesaistās un jādarbojas visiem, kad klūda maksās mūsu brīvību, zemi, valsti. Saprotot, kas likts uz spēles, vairs nedrīkstam pieiet virspusēji. Veiksmīgi ir sakritis tā, ka šoruden būs valsts mēroga civilās aizsardzības mācības. Iepriekšējās pirms sešiem ga diem piedalījās 61 iestāde, un rezultātus kontrolēja pats premjerministrs. Es ceru, ka tagad būs tāpat. Ceru, ka arī pēc šīm visas institūcijas izlabos to, kas

neizdevās. Militārajā jomā par šībrīža plāna uzlabošanu atbild Aizsardzības ministrija – par to, kurus plānus drīkstētu atklāt, jo mēs sanemam īoti daudz pārmetumu par to, ka informācijas trūkst. Jāsaprot, kas ir tā informācija, ko sniegt iedzīvotājiem, ko – uzņēmējiem, pašvaldībām, lai nav pārsteiguma. Ko es redzu personīgi? Ar militāro daļu tiek strādāts īoti cītīgi, bet, manuprāt, jāsāk aktīvi runāt par kapacitāti. Manā rīcībā ir ziņas, cik liela uzmanība pievērsta ci vilajai aizsardzībai, un šī informācija ir īoti kritiska. Tā būtu publiskojama.

2. Brīvprātīgie ir svarīgi

Sigita Pildava, stratēģiskās un krīžu komunikācijas eksperte un trenere, bijusī Valsts policijas sabiedrisko attiecību nodalas vadītāja:

– Situācija ir mainījusies īoti nopietni un liek uz civilo aizsardzību paskaņīties pavisam citām acīm – uz iestāžu, organizāciju un cilvēku lomu. Mēs visi dzīvojam jaunā pasaulē. Diemžēl mana pieredze liecina, ka to, kas notiek, par 100% sa-

prātīsim tikai tad, kad kaut kas notiks. Būs gan tādas lietas, kas ir skaidras, gan tādas, kas nav.

Jebkura ārkārtēja situācija jeb krīze atkarīga no radošuma un iniciatīvas. Tas var situāciju glābt vai mainīt. Diskusiju pāsākumā *Lampa* man ārkārtīgi patīk iedzīvotāju jautājumi par brīvprātīgajiem. Tas ir aspekts, ko, strādājot policijā, esam sa pratuši, – to, cik ārkārtīgi svārīgi ir vadīt brīvprātīgos, jo viņi

3. Jādarbojas visiem kēdes posmiem

Ivars Nakurts, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta civilās aizsardzības pārvaldes priekšnieks:

– Krīzes no ikdienas situācijām atšķiras, un viena veida apdraudējums var notikt dažādi. Vienmēr ir lietas, ko uz labot, jo neesam ideāli – visi esam cilvēki, un īoti daudzās situācijās nospēlē cilvēciskais faktors. Kaut vai raugāmies uz pašvaldībām, kurās cilvēki pēc vēlēšanām mēdz mainīties. Sabiedrība mums prasa informāciju – tas man patīk, un tas rada mobilizācijas izjūtu. Varbūt neesam tik gatavi, lai to uzreiz iedotu: skaidri sagatavotu, vizuāli sakārtotu dažādām mērķa grupām. Tajā mums būtu jāieliek daudz darba, lai paskaidrotu risku un to saprastu cilvēki, pašvaldības un valsts iestādes.

Es teiku, ka mums ir tendenze darboties atsevišķi. Jā, mā-

cības liek darboties kopā, bet ir bijušas situācijas – tas gan notika pirms kara Ukrainā –, kad mēs vēršamies pie kādas

pašvaldības un aicinām rīkot mācības, taču atbilde ir: „Labi, bet kabinetā un ne ilgāk par stundu.” Mēs piedāvājam uztaisīt izspēli, piemēram, ēkas sagrūvumu. To ar 33 pašvaldībām izspēlējām attālināti. Jautājums, kādi secinājumi tiek izdarīti. Rīgas pašvaldības policijai sādā situācijā ir visas tiesības noņemt autobusu no maršruta un novirzīt cietušo pārvadāšanai. Citur pašvaldībās ir jautājums: „Bet kurš pieņems lēmumus?” VUGD. Labi, mēs cilvēkus izglābsim, bet tālakais ir pašvaldības darbs! Te bieži rodas jautājums: „Kura iestāde būs atbildīgā?” Piemēram, ir sestdienas vakars, kad visi sen jau brīvdienās, vai ir četri dienu brīvdienas. Tad visi

skatās uz VUGD. Jā, mēs savā kompetencē izdarīsim visu, bet tālāk jāsāk strādāt nākamajiem kēdes posmiem.

Pēc tam, kad Ukrainā sācies karš, pieprasījums no pašvaldībām pēc mācībām ir īoti liels: „Nāciet, rīkojet!” Mēs to, protams, darām kopā ar militāro spēku, un nu mācības notiek visu dienu. Reizi gadā katrā pašvaldībā šādām mācībām jānotiek. Ja nobombardēs silumzeglus, ūdensvadu, cik ilgā laikā jūs tos atjaunosiet? Ir tādas pašvaldības, kurās ir ve cas, iekonservētas katlumājas, ko krīzes gadījumā diennakts laikā var atkal iekļaut darbībā. Ir arī tādas slimnīcas, kas domā tālejoši un krīzes situācijām ir sagatavojušās, lai no pilsētu mežliem būtu neatkarīgas.

Alberts Dinters

Literārā redaktore Dina Poriņa – 63350568, dina.porina@kurzemnieks.lv.
Maketeitājas: Laila Liepiņa – 63350568, laila.liepiņa@kurzemnieks.lv,

Inese Slūka – 63350563, reklama@kurzemnieks.lv.

Reklāmas nodaļa – 63324881, sludinajumi@kurzemnieks.lv.

Izdevējs – SIA *Jaunais kurzemnieks*. Reģ. nr. 1400. Iznāk otrdienās un piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz Kurzemnieku obligāta. **Iespēsts** SIA *Poligrāfijas grupa „Mūkusala”* Rīgā, Mūkusalas ielā 15a.

Dzīvot zaļi, dzīvotspējīgi un praktiski

„Lai nezaudētu dzīves kvalitāti, bet arī rūpētos par Zemi, svarīgi mainīt emocionālo pašpietiekamību. Prieku sevi varam radīt citādāk, nekā tikai iepērkoties un patērējot produktus. Ja biznesā varam iestrādāt šīs vērtības produktā un piedāvājumā, tas ir ieguvums,” pasākumā Lūst vai plīst teica Banku augstskolas lektore, SIA ArtSmart pārstāve, ilgtspējīgu un aprites biznesa modeļu eksperte Inga Uvarova.

Pieredzes, iedvesmas un savstarpējo diskusiju pasākumā Kuldīgā piedalījās teksta nozares uzņēmēji un citi interesenti. To organizēja Kuldīgas novada pašvaldība sadarbībā ar LIAA Kuldīgas biznesa inkubatoru. Ar savu pieredzes stāstu iepazīstināja arī biznesa inkubatora daļniece, SIA Tiny Bunny uzņēmuma un zīmola radītāja Ilva Kauliņa.

APRITES EKONOMIKA MEKLĒ LĪDZSVARU

I.Uvarova klātesošajiem pāstāstīja par aprites ekonomiku un tās lomu uzņēmējdarbībā. Viņa mēģināja klātesošos iedvesmot, daloties ar dažādām idejām un iepazīstinot ar vairāku vietējo un ārvalstu uzņēmumu labajiem pieredzes stāstiem. Eksperte norādīja, ka daudzi uzņēmēji izdzīvojuši krīzes un prot taupīt resursus. Cilvēkiem bieži šķiet, ka aprites ekonomika ir atkritumu šķirošana un pārstrāde, taču tā ir kas vairāk: „Aprites ekonomikas burvība slēpjās tajā, ka tā rosina mūs eksperimentēt. Idejām jāpieiet radoši, jo dažkārt tās ir lietas, ko mēs varētu darīt, bet par kurām ikdiņā neaizdomājamies.”

Aprites ekonomika rosina dzīvot un saimniekot videi un dabai draudzīgi, uzlabojot vai saglabājot cilvēku dzīves kvalitāti un biznesā – spēju pelnīt. Saimnieciska rīkošanās biznesā ir būtiska. I.Uvarova uzsvēra, ka ir svarīgi padomāt, ko darīt ar resursiem, nevis tos neapdomīgi izšķiest pa labi un pa kreisi: „Laiks, kad mums uzspieda vides prasības piesārņojuma dēļ, mainīties. Tā nebūs vairs tikai valdība ar saviem likumiem un noteikumiem, kas liks kaut ko nepiesārñojošu darīt. Tās būs arī augstās izmaksas, kas motivēs darīt citādāk un taupīt.” Viņa piebilda, ka arī klienti mainās. Nākotnē veselīgs un videi draudzīgs dzīvesveids vairs nebūs ekskluzīva luksusa lieta, cilvēki to pieprasīs. Bieži daudziem rodas priekšstats, ka uzņēmums nevarēs atlauties videi draudzīgu jeb zaļu virzieni, jo tas ir ļoti dārgi: „Aprites ekonomika meklē līdzsvaru. Tājā mainām līdzīnējās darbības tā, ka nemazinās mūsu dzīves kvalitāte un necieš arī finansiālā puse. Mēs turpinām labi dzīvot, un bizness turpina pelnīt.” Svarīgi meklēt citus veidus, kā noplēnīt videi un dabai draudzīgi. Turklat ļoti būtiski ir pārdot ražojumu kā pakalpojumu.

PARADUMU MAINĀS IEGUVMU

Eksperte dalījās trīs personīgās pieredzes stāstos par paradumu

Pasākumā Lūst vai plīst Banku augstskolas lektore, SIA ArtSmart pārstāve, ilgtspējīgu un aprites biznesa modeļu eksperte Inga Uvarova ar klātesošajiem apsprieda dažādus aprites ekonomikas aspektus uzņēmējdarbībā. Daži no viņas minētajiem piemēriem pasākuma apmeklētājos raisīja spraigas diskusijas.

maiņu savā dzīvē, kas uzskatāmi atklāja, kā veidojas ieguvumi. Pandēmijas pirmajā gadā Inga sēdējusi mājas un pamanījusi, ka zeķes pārāk ātri izdilst. Sapratusi, ka beidzot jānopērk čības. Tās maksājušas nedaudz dārgāk par zeķēm. Bet tas bijis ietaupījums, jo zeķes vairs tik daudz nav diļušas: „Es mainīju paradumus, nevis atteicos no dzīves kvalitātes. Dabā tukšums nemēdz būt, biznesā un ekonomikā arī. Ja no kaut kā atteiksimies, kāds noteikti tajā tukšumā atradīs biznesa iespēju. Vislabāk, ja paši to atrodam.”

I.Uvarova bija panēmusi līdzi mazu lellīti – vēl vienu personīgā stāsta varoni. Viņas abām mazajām meitām tā ir aktuāla lieta. To pārdod lielā kastē, kurā katrā no detaļām paslēpta atsevišķā iepakojumā. Tās visas jāizpako kā konfektes, aiz kurām paliek atkritumu kalns, kas ir daudz lielāks par mazo lellīti. Eksperte paskaidroja, ka uzņēmums pārdod pārsteigumu: „Maniem bērniem tas ir aptuveni pusstundu ilgs notikums. Ja uzņēmums būtu videi draudzīgāks un radošāks, tad produkta izstrādē būtu padomāts par to, kā pārsteigu pārdot tā, lai neradītu atkritumu kaudzi.” Arī uzņēmējam tas sagādā liekas izmaksas, jo katra detaļa jāsaražo un jāieliek paciņā, prece jāsapako. Reizēm uzņēmējs iedomājas, ka pārsteigumam jābūt tieši tādam, bet bieži vien klientiem nemaz pusi no tā nevajag. To tikai vajadzētu nedaudz citādāk pasniegt, un

PĀRDOD DAŽAS SEKUNDES PRIEKĀ

Trešais stāsts bija par ļoti aktuālu tēmu bērnu vecākiem – tortes svečītēm. Ingai ir trīs mazi bērni, līdz ar to svečītes uz tortēm iet aprītē. No ražotāja viedokļa tiek pārdotas dažas sekundes prieka – svečītes uzliek uz tortes, nopūš un tad izmet ārā. To ražošanai vajadzīgs ļoti daudz materiālu, ilgs laiks un resursu ieguldījums, kas veido papildu izmaksas. Eksperte veikalā iegādājusies tievākas un garākas sveces bez plastmasas, kas maksā dārgāk, taču tās var izmantot atkārtoti. No uzņēmējām viedokļa šīs sveces saražot ir lētāk. Tām arī nav plastmasas un ražošanas procesā nav nepieciešama apdruka, taču klientam to nemaz nevajag. Eksperte aicināja klātesošos aizdomāties par lietotāju: „Tur arī veidosies tā resursu ekonomija – saimniekosim taupīgāk. Es nerunāju par Ķīnas pieejumu, kurā produktam cieš kvalitāte, jo tam izņem kaut ko ārā, lai padarītu ļoti lētu. Jāizvērtē, kā klients lietos produktu. Mēs iekāpjām viņa kurpēs un paskatāmies, kas notiks ar produktu, kad to lietos, kad beigs lietot, kur tas nonāks pēc tam, ko ar to darīs. Par to parasti neaizdomājāmies.” Svarīgi padomāt, vai kāds pēc tam var izmantot nolietoto, lai tas nav jāizmet. Dažreiz iepa-

kojumā ir pielikas instrukcijas, kā to var izmantot. Piemēram, ir zobupastas, kas iepakotas papīra kastītē, kaut arī to varētu pārdot bez iepakojuma. Attaisot kastīti, izrādās, ka tur var izgriezt zaķi un to izkrāsot. Bērns vēl kādu laiku varēs ar pārtapušo iepakojumu spēlēties. Svarīgi motivēt iepakojumu lietot mazliet ilgāk vai citādāk.

JĀDOMĀ PLAŠĀK, JĀKĀPĀ CITĀS JOMĀS

„Katrā mazais solījis beigās pārvēršas par sniega bumbas efektu. No biznesa viedokļa raugoties, nevar uzspiest, lai uzņēmēji rūpējas par vidi. Svarīga ir dzīvotspēja, finanses un ekonomika, jo uzņēmumam ir jāpelna un jāmaksā nodokli. Visam jābūt līdzsvārā. Ko tehniski varu izdarīt, to daru. Ja to nevaru izdarīt, ar to necīnos un nepārdzīvoju,” klātesošos uzņēmīnāja eksperte. Vienā no semināriem kāds saldumu ražotājs stāstījis, cik ļoti vēlas konfektes pārdot iepakojumā, kas dabā pārstrādājas. Taču to neesot iespējams izdarīt, jo jāievēro noteiktās prasības. Aprites ekonomikā jādomā plašāk un jākāpā ārā no savas jomas un nozares, vai nu sadarbojoties ar citiem, vai pāsiem attīstot jaunus biznesa modeļus citās jomās: „Balticovo olas veikalā nonāk skaistas un apaļas. Veikalām ir zināms standarts, bet ne jau visas vistas izdēj standarta olas. Nedaudz ieplīsušās olas viņi izmanto citu produktu ražošanai – pankūku mīklai, olu baltumam, saldējumam. Tā ir kāpšana pilnīgi citā nišā, no tā nevajag baidīties. Jo dažādāka tā nišā, jo labāk.” Turklat sadarbības partneris no citas industrijas, iespējams, būs daudz atvērtāks nekā tās pašas nozares pārstāvis. I.Uvarova uzsvēra, ka saražotais jāpiedāvā kā pakalpojums un jāsmeļas idejas citās nozares.

ZĀLĀ DOMĀŠANA IR ŠVARĪGA

Zālājām vērtībām jābūt svarīgām visā uzņēmumā – gan ipašniekiem, gan katram darbiniekam. Tikai tad tas parādīsies visos procesos. I.Uvarova novērojusi, ka diezgan bieži, īpaši liepos uzņēmumos, par zālo politiku runā un domā tikai vadība. Taču tas jāstāsta arī darbiniekiem, lai pamazām paradumi mainītos: „Iedomājieties lielu biroja ēku! Darbinieki jau neiespringst, ka uzņēmumam resursi iet. Piemēram, aiz sevis gaismu neizslēdz. Ja to piedomā tā stratēgiski līdz pat tehniskām iekdienas darbībām, tad arī veidojas tā zālā domāšana.” Zālā reputācija Latvijā

maz redzama. Uzņēmumi savās mājaslapās par to tikpat kā nerunā. Ir daži drosmīgie, kuri to izmanto un popularizē dažādās nozarēs. Pētījumi pierāda, ka klienti vēlas to redzēt: „Viņi grib izlasīt ilgtspējas politiku un vēlas redzēt, kā tas praktiski notiek. Piemēram, bija diskusijas par apgārbi veikalā H&M, kas pieņem atpakaļ nolietotās drēbes, bet kūtās nonāk – vai tās tiek kaut kur tepat sadedzinātas vai izmestas pēc tam, kad tiek iznestas no veikala?” Klientiem un sabiedrībai nedrīkst melot, vajag stāstīt, kā patiesībā ir. Nevienu nevar nosodīt, ja kaut kas netiek darīts. Uzņēmumiem vajadzētu stāstīt par to, ko tie cenšas darīt. Katrs mazais solis uzlabo zaļo reputāciju.

**„Zālājām vērtībām
jābūt svarīgām
visā uzņēmumā –
gan ipašniekiem,
gan katram
darbiniekam. Tikai
tad tas parādīsies
visos procesos.”**

MAINĀS CILVĒKU IZVĒLES

Veidojot zaļo biznesu, teksta nozares tiek domāts par ilgliestošanu. Eksperte dalījās ar piemēru par kādu Somijas apgārbi ražotāju: „Biznesmeni tas varētu nobiedēt – ja lietos ilgi, nākamajā sezonā apgārbus nepirk. Bet tas kompensējas ar cenu. Apgārbi ir kvalitatīvi, bet cena – krietni augstāka. Ražotājs ir padomājis, kā pārveidot apgārbi, lai tas augtu bērnām līdzi – no mētelīša tas pārtop par jaku.” I.Uvarova norādīja, ka viņa kā mamma vēlas maksāt vairāk par sādu apgārbi, jo nevēlas katru sezonu meklēt bērnām jaunu mētelī. Šādu klientu nišā Latvijā ir ierobežota, bet tai ir tendence pieaugt, jo mainās cilvēku izvēles. Tekstila nozares uzņēmumiem ir aktuāls arī jautājums par to, ko darīt ar atgriezumiem, kas paliek pāri no ražošanas. Eksperte dalījās ar labajiem piemēriem, jo ir ražotāji, kas pārpalkumus izmanto jaunu apgārbi radīšanā. Radot kaut ko jaunu, jāsaprot, vai tas tehniski iespējams un vai atmaksājas to pārstrādāt citā precē.

Kristīnes Āboliņas teksts un foto

Jocei pasaules sudrabs

Pasaules vieglatlētikas čempionātā vecmeistariem Somijā Latvijas delegācijā Kuldīgas novadu pārstāvējusi turlavniece Ludmila Joce, izcīnot sudraba medaļu.

SAPNIS PIEPILDĪTS

Uz Tamperi devušies vairāk nekā 40 Latvijas sportistu, kuri startējuši 24 disciplīnās. L.Joce piedalījusies trijās: S45 grupā komandām 3 x 8 km krosā izcīnījusi 2. vietu (1.42,17; vēl startējušas Ginta Rassa un Ilona Kojaloviča), bet S55 grupā 800 m ierindojušies 10. vietā (2.57,29), 5000 m – 13. vietā (23.29,10).

„Sapnis piepildīts,” saka Ludmila, jo ļoti vēlējusies reiz startēt pasaules mēroga mačos. „Tamperē iebraucām 28. jūnijā, sacensības notika trīs stadionos, bija arī iesildīšanās stadions. Pirmā disciplīna – kross komandām, laiks ļoti karsts – plus 31 grāds. Tur gāja interesanti: es un viena cita sportiste startējām grupā

S55, bet komanda krosam neiznāca, jo jābūt trim dalībniecēm. No S45 grupas viena bija gatava startēt, bet mums bija jāpārkvalificējas uz šo grupu. Riskējām – varbūt tiksīm sešniekā? Konkurence ļoti liela, dalībnieces spēcīgas, vecmeistares skrēja tādā līmenī kā Latvijas vadošas skrējējas. Tomēr mums izdevās izcīnīt sudrabu. Pirmā bija soties, trešās – īrieties.

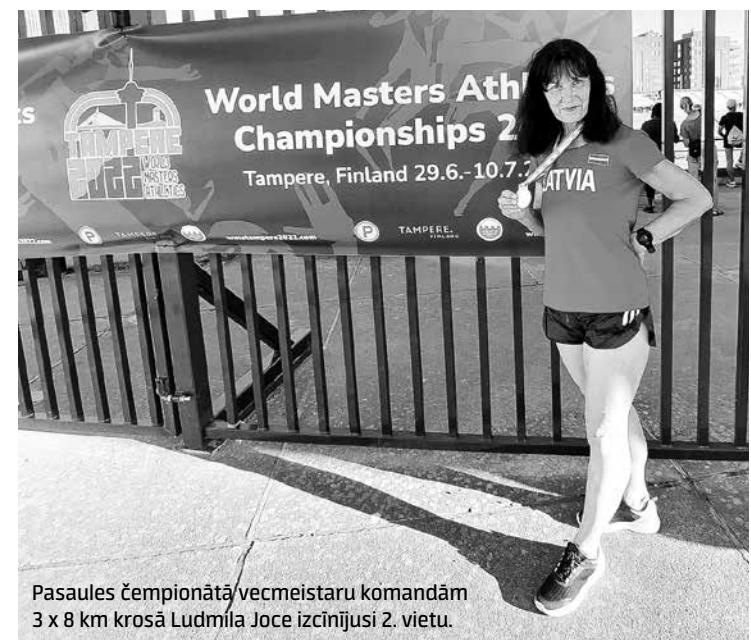
Nākamajās dienās S55 grupā kvalificējos 800 metru finālam. Karstums joprojām plus 30. Finālā biju desmitā. 5000 metros finišēju 12. vietā. Es labprāt būtu skrējusi arī 1500 metru, jo tur kvalificētos augstākā vietā, taču treniņu stadionā nav bijis pietiekami. Dalībnieki bija no

īoti daudzām valstīm: Amerikas, Lielbritānijas, Japānas, Korejas un citām.”

L.Joce ir apmierināta: „Sagatavošanās posms bija īss. No maija beigām strādāju pie skriešanas un domāju arī par uzturu. Daudz ēdu dārzeņus, vairāk produktu ar olbaltumvielām, lai nav daudz oglhidrātu, lai uzturs ir vienkāršs un sabalansēts.”

KULDĪGAS PUSMARATONĀ 17. REIZI

Vieglatlēte atzīst, ka atpūtas nebūs, latīņa uzlikta augstu, un vēl viņa startēs Latvijas un Baltijas čempionātā septembrī Lietuvā. „Noteikti skriņu arī Kuldīgas pusmaratonā. Esmu piedalījusies visos un šogad uz starta stāšos

Pasaules čempionātā vecmeistarū komandām 3 x 8 km krosā Ludmila Joce izcīnījusi 2. vietu.

17. reizi. Teikšu, kā ir: mājās skriet visgrūtāk. No manis gaida labu rezultātu. Trase man patīk, bet viegla nav. Skriešana ir mans hobījs: skrienot jūtos labi, arī veselībai tas der. Pusmaratonā

varu satikt draugus, kuriem tuvs ir sports. Jūtos piederīga Kuldīgai, un man ir pienākums piedālīties.”

Inta Jansone

Ludmilas Joces arhīva foto

Lielāka skaidrība par apkuri Skrundā

Vēl maijā līdz galam nebija skaidrs, kā Skrundā šoziem tiks apsildītas ēkas, kas pieslēgtas pilsētas siltumtūkliem, bet nu jau sāk izzīmēties gan īstermiņa, gan ilgtermiņa rīcība.

SIA Skrundas komunālā saimniecība (SKS) valdes locekls Sandis Japējins stāsta, ka uzņēmums iesaistījies Eiropas Savienības projektā, kas uzlabo energoefektivitāti un palīdz siltumapgādē izmantot vietējos resursus, lai saņemtu atbalstu divu šķeldas katlumāju būvniecībai. Viņš cer, ka projekti tiks akceptēti, tad Skrunda kā grantu saņemtu ap 200 000 euro katrai katlumājai. Vienas celtniecība maksā 700 000 euro.

Alberts Dinters

Divas jaunās aizstātu trīs vecās, proti, viena tāda būtu Rudbāržos, bet Skrundā jaunā katlumāja aizstātu divas vecās, kas līdz šim izmantoja dabasgāzi. Kamēr projekts nav apstiprināts, šīs katlumājas tiks kurinātas ar propāna gāzi, jo ar piegādātājiem panākta vienošanās par izdevīgu un stabilu cenu visā apkures sezōnā.

Trīs katlumājās līdz rudenim tiks ierīkoti granulu katli. Vienā, kas apsilda bērnudārzu, būs siltumsūknis, kam tajās stundās, kad jaudas nepietiek, piepalīdzēs granulu katls. Tur gāzes katls tiks pārbūvēts, iekšā nomainot granulām piemērotu degli.

Alberts Dinters

NO LIKUMSARGU IKDIENAS

Vienam četri procesi, daudz dzērāju velosipēdistu

Stāsta Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Šeršņova.

No 30. jūnija Kuldīgas iecirknī sākti 16 administratīvā pārkāpuma procesi, galvenokārt par pārkāpumiem ceļu satiksmē, kā arī par atrašanos alkohola reibumā sabiedriskā vietā. Viens sākts pret jaunieti par alkohola lietošanu, kā arī par vardarbīgu izturēšanos pret bērnu. Pieķerti deviņi dzērājoferi, reģistrēti četri satiksmes negadījumi, ir cietusi.

1. jūlija naktī Planīcas ielā policija apstādināja auto, kuram pie stūres sēdēja vadītājs divu promiļu reibumā un bez tiesībām, bet automašīnai nebija OCTA. Papildus tam, kad vīrietis nogādāts policijas iecirknī, pie viņa atrasta kontrabandas cigarešu paciņa un maisiņš ar zalganas krāsas augu izcelsmes

vielu. Sākts gan kriminālprocess, gan trīs administratīvā pārkāpuma procesi.

2. jūlija naktī Padures pagastā pieķerts dzērājoferis, kuram izelpā bija 0,92 promiles. Tajā pašā naktī Kalķu ielā policija pamanīja velosipēdistu 1,47 promiļu reibumā. Vakarā Turlavas pagastā *iekritis* velobraucējs ar 2,56 promiļiem.

3. jūlijā policija pieķēra vairākus iereibusus riteņbraucējus, piemēram, Jelgavas ielā – 1,36 promiļu, Dzintaru ielā – 1,8 promiļu un Adatu ielā – 1,02 promiļu reibumā. Rumbas pagastā notverts autovadītājs 2,44 promiļu reibumā un bez tiesībām, sākts kriminālprocess.

6. jūlijā pa ceļu Kābile–Vārme kāda sieviete ar riteni brauca 1,48 promiļu reibumā.

Pierakstījis Alberts Dinters

Gājēju pārejām jākļūst drošākām

Drošība uz gājēju pārejām Kuldīgā jāuzlabo – tā novada domes transporta komisija nosprieda pēc negadījuma, kurā, šķērsojot ielu pie Centra vidusskolas, smagi cieta maza meitene.

Sīs jautājums sādē bija viens no strīdgākajiem, jo visas pārejas ir iekārtotas pēc noteikumiem un likums neko papildus neprasā. Taču negadījumi notiek itin bieži, un iemesls ir gan autovadītāju, gan gājēju neuzmanība. Mucenieku ielā pie Centra vidusskolas ir līnijas uz brauktuves, ir zīme ar atstarojošu apmali, turklāt vecpilsētā atļaujais ātrums ir 30 km/h. Transporta komisijas vadītājs Andris Megnis piebilda, ka šajā ielā arī uz pārejas pie kultūras centra un pie veikala *Maxima* nelaimes notiekot bieži. Iespējamais uzlabojums ir valnis, kas automašīnām liktu piebremzēt. Ierīkot drošības salīņu neatļauj brauktuves šaurību, arī gājēju luksofors īsti neatbilstot nosacījumiem, un no tā efektivitāte būsot

neliela. Autovadītājiem diskonfortu radītu šķeltā josla pirms pārejas, jo tā liktu uzmanīties. Bet tādas parasti ierīko uz tām ielām, kur satiksmes intensitāte un braukšanas ātrums lielāks. „Drošība uz pārejām jārisina kompleksi, bet jāizskata katra vieta un tās iespējas,” tā A.Megnis.

Arī pret valni jeb *guļošo policisti* iebilst *Latvijas Valsts ceļi* (LVC) – tāds nedrīkstot būt uz tām ielām, kur satiksmes intensitāte un braukšanas ātrums lielāks. „Drošība uz pārejām jārisina kompleksi, bet jāizskata katra vieta un tās iespējas,” tā A.Megnis.

sos krustojumos brauktuvēs līmenis tiks pacelts tā, kā tas jau notiek daudzās Eiropas pilsētās.

LVC Kuldīgas nodalas pārstāvis Māris Taurīte piekrita, ka gājējim ir prioritāte, tomēr brauktuvēs pacēlumi vai šķēlumi sādās vietās neatbilstot valsts standartiem. Viņš ierosināja likt šķēršļus arī gājējiem, piemēram, ierīcot *salauzto* pāreju: cilvēks pāriet vienu brauktuvē joslu, tad pagriežas ar skatu pret transportlīdzekļiem un šķērso ielas otru daļu. Laba prakse tagad ir Smilšu ielā pie krustojuma ar Pēteri ielu. Iepriekš par šo pāreju bija daudz sūdzību, bet tādu vairs nav kopš ierīkota barjera, kas neļauj gājējam straujā tempā mesties uz ielas. Savukārt pie Kuldīgas 2. vidusskolas (turpmāk I.Zeberīna pamatskolas) barjeras jāpārveido, lai satiksme būtu pārskatāmāka.

Drošības uzlabošanu nolemts sākt ar brauktuvēs pacēlumu gājēju pārejās Mucenieku ielā.

Daina Tāfelberga

Šodien dosies celā uz Ukrainu

Trīs dienas biedrība *Tabitas sirds* Kuldīgā aicināja iedzīvotājus ziedot un piepildīt autobusu ar Ukrainas iedzīvotājiem nepieciešamām precēm. Atsaucība diemžēl nav bijusi liela.

Jau rakstījām, ka novada dome nolēma Ukrainas atbalstam atdot autobusu *Isuzu Turquoise*, ko turp nogādās brīvprātīgais tukumnieks Intars Pavlovičs. Lai tas nedotos ceļā tukšs, iedzīvotāji tika aicināti sūtījumus nodot biedrībai *Tabitas sirds*. Kuldīdznieku atsaucība nav bijusi liela, bet interesi izrādījušas vairākas iestādes, piemēram, Nodarbinātības valsts aģentūras kolektīvs vāc ziedoņumus, kurus līdz autobusa atiešanai nogādās labdarības organizācijai. „Autobuss neiznāk pilns ar iedzīvotāju ziedoņumiem, tādēļ *Tabitas sirds* to piepildīs par saviem līdzekļiem,” sacīja organizācijas pārstāvē Vineta Brūdere-Sedliņa. „Sapirksmi nepieciešamo: medikamentus, pārsējus, pretsāpju līdzekļus, dzeramo ūdeni, sauso pārtiku, kurai ir ilgs uzglabāšanas termiņš.”

Vineta un arī pārējās brīvprātīgās biedrībā novērojušas, ka pēdējā laikā ziedotāju atsaucība mazinājusies: „Varbūt tādēļ, ka cilvēki ir noguruši, jo organizācijas ik pa laikam publicē lūgumus pēc palīdzības.”

Iedzīvotāju atnestos ziedoņumus sakārto biedrības *Tabitas sirds* brīvprātīgā Dina Šimpermane.

Inta Jansone

Jēkaba Aleksandra Krūmiņa foto

Savīļņo māju un dzimtu likteņi

2. jūlijā vakarā neierasta automašīnu straume plūda pa Basu ceļu uz Kurmāles pagasta *Silniekiem* – daļa braucēju zināja, citi nojauta, vēl kādiem bija grūti iedomāties, kas īsti tur būs. Bet ikvienam šis vakars atnesa pa atklājumam.

ZINĀMAIS UN AIZMIRSTAIS

Māju un cilvēku likteņi – tā Kuldīgas mūzikas pedagoģe un novada vēstures pētniece Stella Pavloviča nosaukusi kādreizējā Planīcas pagasta vēsturei veltīto pasākumu, aicinot atmiņās dažties tos, kuru dzīvesstāsti bijuši vai ir saistīti ar tagadējo Kurmāles pagastu. Bet vispirms uzmanības centrā – pētnieces vairāku gadu garumā saņemtā informācija: savulaik zināmi, bet sen aizmirstībā noguluši fakti, kā arī jaunatklājumi.

IEMEKSLS AIZRAUTIES

Vēsture S.Pavloviču esot interesējusi vienmēr. Strādājot par mūzikas skolotāju, pētījumi vairāk saistīti ar mūziku. Kad viņas meita Līga Aleksandra Jāvalde pirms pieciem gadiem Kurmāles pagastā nopirkusi īpašumu *Silnieki*, Stella pievērsusies šīs vietas un apkārtnes izpētei. Mazpamazām atklājušies ļoti interesanti notikumi, daudzšķautnaini māju stāsti un cilvēku likteņgaitas. Planīcas pagasts oficiāli izveidots 1866. gadā, apvienojot vairāku muižu zemes. Likvidēts 1950. gadā, bijušas vēl citas administratīvās reformas, diuināti kolhozi, kas vēlāk apvienoti padomju saimniecībā *Vilgāle*, pa jaunam pārsaukti vecie ciemi.

Jau ilgus gadus tagadējais Kurmāles pagasts ir lielākais Kuldfīgas novadā. Cita starpā mūsdienās vēl pavīd Zaļās, Maras vai Planīcas muižas vārds, bet par Jāteles un Paulīnes muižu, kā arī nelielām pusmuižām ziņas ir ļoti skopas, kaut tajās savulaik darbojušās

Atmiņu vakarā *Silniekos* kopā ar kurmālniekiem muzicē kaimiņu pagastu ansamblī.

skolas. „Līdz pagājušā gadsimta 20. gadiem pagastā 47% cilvēku bija vācu kolonisti, un Planīcas muižā viņi izveidoja savu pamatskolu,” piemēru min S.Pavloviča. „Daudzjiem kurmālniekiem arī no senākām dzimtām tas bija pārsteigums, jo 60. gados ēka pārbūvēta par dzīvojamo māju.”

MUZICĒ SAVĒJIE

Planīca izsenis robežojusies ar Snēpeles, Turlavas un Īvandes pagastu, kā arī Basiem, kas savulaik piederējuši Aizputes aprīķim. Mūsdienās Kurmālei pieklaujas arī Pelču robeža, bet otrā pusē mazs gabaliņš no kādreizējā Planīcas pagasta tagad pieder Īvandei.

Nemot vērā kopību ar kaimiņiem, saietā muzicēt kopā ar pašmāju kolektīvu bija aicināti arī vokālie ansamblī no Snēpeles, Pelčiem un

Turlavas. Kā norāda S.Pavloviča, cauri gadsimtiem saglabājušās seno dzimtu saknes, kas dzinušas atvases. No jaunās paaudzes uzstājās Everita Kilipa (mācās vijoles spēli), Valters un Tīna Tovstulaki (abi mūzikas skolā pabeiguši 1. klasi). Saitē piedalījās dziesmu autore no Basiem Iveta Akedama, un viņas *Jūlija debesis* dziedāja kuldīdzniece Daiva Porgaile. Pašsaprotami, ka muzicēja *Silnieku* jaunās saimnieces L.A.Jāvaldes saksofonistu ansamblis. Pieminot izsūtījumu uz Sibīriju, kas padomju gados izpostīja ļoti daudzas Planīcas pagasta ģimenes, Līgas un pianista Zigurda Tursa izpildījumā skanēja Raimonda Paula mūzika no kinofilmas *Ilgais ceļš kāpās*.

FANTASTISKS VAKARS

„Stella mani uzrunāja jau pirms

kāda laika. Esmu pētījusi gan sava tēva – Neilandu – dzimtas, gan Rūniku vēsturi no mammaš puses,” teic Kuldfīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas skolotāja, tagad turlavniece Aina Tovstulaka. „Bērnībā ome, mani gulēt liekot, nelasīja pasakas, bet stāstīja par muižas laikiem. Mani tas ļoti interesēja jau tad. Kad saulrieta vakarā pēc pērkona lie-tus sēdējām mežmalā pie *Silnieku* lielā ozola un klausījāmies liktenstāstos, likās, ka visi labie garīni sadevušies rokās un apkārt gaiss virmo tik pozitīvi. Es nespēju no-valdīt asaras, cik mums bagāta un nozīmīga vēsture. Aprīnoju Stellas spēju īsā laikā savākt, apkopot un izrādīt tik daudz informācijas. Vispirms pārsteidz šīs nenovērtejamais ieguldījums. Nevaru ne-pieminēt arī to, kā Līga *Silniekus* atjauno.”

JĀBŪT TURPINĀJUMAM

Kuldīdzniece Vija Astaševska uz saietu braukusi zīnkārē. Viņa nākusi no senām dzimtām, kas apvienojušās vēl Planīcas pagasta laikos, bet pati dzimusī jau Kurmāles pagastā, ko pametusi pirms daudziem gadiem, kad kļuvusi pilngadīga un devusies studēt. Turklat tēvs no ģimenes ļoti agri aizgājis. Tā ar šo pagastu sen it kā nekas vairs nesaistot. Vienīgi tuvinieku kapus kuldīdzniece regulāri braucot apkopt. „Tomēr tie stāsti, fotogrāfijas un priekšnesumi mani ārkārtīgi savīļoja,” atzīst V.Astaševska.

„Jau tas, ka Stella piezvanīja un

es sāku šķirstīt vecos albumus, uzzundīja to, par ko gadiem netiku iedomājusies. Aizkustināja arī pati tikšanās ar vilgālniekiem – tā es viņus saucu, jo mans laiks saistīs ar padomju gadiem. Daudzi atzina, ka jābūt turpinājumam, jo ar tām dažām vakara stundām ir krietiņi par maz, lai visu pārrunātu.”

PAMUDINĀJUMS SĀKT

Arī Kurmāles kultūras organizatorei Inetei Megnei vakars bijis savīļojošs un pozitīviem atklājumiem bagāts. Viņa gan norāda, ka uz saietu devusies vienkārši kā iedzīvotāja. Pagasta pārvaldē ir sava vēstures istaba, kur seno laiku liecības glabā un atdzīvina bijusī kolēģe Aina Sīsarenko, bet ir daudz faktu no ļaužu dzīves, par ko vietējie nezina vai ir aizmirsuši. „Vēstures informācija ir sadrumstalota un izkaisīta. Mani pārsteidza stāsts par pirmo skolotāju, kas apglābāts Ēmu kapsētā. Tā atrodas netālu no manām mājām, bet šo faktu nezināju. Par Jāteles muižu, ko savulaik no barona nōpircis manas omammas vīratēvs, ziņu tikpat kā nav. Bija laiks, kad par dažiem posmiem vēsture nedrīkstēja runāt un daudz tika iznīcināts. Saitē visi aizrautīgi klausījās stāstus un pētīja fotogrāfijas. Šķiet, ka tas ir pamudinājums ķerties klāt dzimtas un māju vēstures pētīšanai ne tikai man vien.”

Daina Tāfelberga
Rebekas Jāvaldes arhīva foto

Mellenes vēl nogatavojas

Saivas ogu saimnieks Oskars Jansons krūmmellenes audzē 2,5 ha laukā.

Drīz tās būs gatavas un varēs nopirkт Kuldfīgas tirgū vai arī braukt uz saimniecību lasīt paši.

rāujos. Darba ir ļoti daudz. Izmēģinājumus var atlauties taisīt ar trīs krūmiem, bet ne tūkstošiem. Tādā platībā tiek ieguldīts ļoti liels

darbs, un nedrīkst neveiksmīga eksperimenta dēļ visu palaiast vējā. Līdzīnējās metodes pierādījušas, ka aug labi un nav vajadzības kaut ko mainīt. Es jau vēl joprojām mācos. Braukāju pa kursiem, un ne viens vien pieredzējis audzētājs atzinis, ka nav vienas pareizas receptes, kā mellenes audzēt vislabāk. Strādājot uz lauka, katrs atklāj savējo.”

RAŽA BŪS LABA

Augkopībā rezultāts atkarīgs gan no metodēm, gan laika apstākļiem, kurus cilvēks mainīt nevar. „Īpaši jau šis pavasaris neatšķirās, lai gan aukstuma dēļ dārzos attīstība aizkavējās par nedēļām divām,” turpina Oskars. „Melleņu krūmi ziedēja kā parasti, salnas tos neskāra, un ogas aizmetās normāli. Jāņos uznāca lielais karstums, taču sārtošanos tas nepasteidzināja. Raža izskatās laba, bet vēl briest. Zemeņes gan ienācās ātri, taču karstums

un sausums ražu nesagandēja, kā tas bija pēriņi lielajiem audzētājiem, kad īsa jā periodā pietrūka darbaroku, lai visu novāktu, un daļa paliku uz lauka. Tagad ir nolījis, kļuvis vēsāk, un zemeņes turpina ražot.

Mellenēm nogatavošanās atkarīga ne tikai no šķirnes vien. Vienā krūmā ogas reizēm ir atšķirīgas. Dažreiz ķekari tik pilni, ka jāizņem ārā, jo visiem enerģijas nepiecieštieki. Mellenes ir ogas, kas arī pēc nolasīšanas turpina nogatavoties. Ilgāki vai īsāki sausuma periodi ir gandrīz katru vasaru, un bez laistīšanas nekas neiznāks. Kādreiz uz lauka brauc ar traktoru un mucu – pushektāram pagāja visa diena. Tagad platība daudz lielāka, tāpēc ierīkoju laistīšanas sistēmu.”

BRAUC LASĪT PAŠI

Tāpat kā iepriekš ražas vākšanā *Saivas ogās* iesaistīs ģimenes

darbarokas, un ogas tiek vestas uz Kuldfīgas tirgu vai Rīgu, bet galvenais nojēts rodas, piedāvājot lasīt pašiem. Saimniecība atrodas netālu no Kuldfīgas – Kurmāles pagasta Priedainē. Bet lasīt brauc daudzi arī no citām pilsētām: Ventspils, Liepājas, Pāvilostas. Kā atzīst Oskars, īpaši reklamē nemaz nevajagot. Pa dažiem gadiem izveidojies paziņu loks, tas kļūst plašaks, jo viens, kas šeit pabijis, pasaka otram un tā informācija tiek nodota tālāk. Saimnieks vēl neatklāj, kāda šogad būs tirgus cena un cik maksās pašlasīts kilograms. Paaugstināt vajadzēs, jo palielinājusās gan audzēšanas, gan realizācijas izmaksas. Par spīti pārtikas cenas pacēlumam arī tādiem našķiem kā mellenes pieprasījums tikai aug.

Dainas Tāfelbergas
teksts un foto

Dzīve vienmēr piespiež izvēlēties

Veterinārārste DZINTRA ZĪLĪTE, kurai pieder SIA Skrunda Vet, stāsta par savas prakses atvēršanu, darba grūtibām un specifiku, un viņas stāsts ir neviltots – ar patiesi dzīlām emocijām par dzīves skaudo ritējumu, kas mijas ar prieka un atslodzes meklēšanu.

NEPIEPILDĪTS SAPNIS

Bērnību Dzintra vadīusi Laidu pagastā, līdz 7. klasei dzīvojusi tālu no centra un katru dienu uz skolu gājusi četrus kilometrus. Apkārtnē neviens bērna, laukos viena ar jaunāko brāli – tā kopā vecākiem izdzīvojusi savu mazotni. Jāpālīdz mājas darbos, jālasa ogas vai jāpārsien govis.

No agras bērnības Dzintra sapņoja par medicīnu. Pēc vidusskolas beigšanas konkursā Rīgas medicīnas institūtā bijis liels un viņa tajā nav tikusi. Taču neuzņemtajiem bijušas vakantas vietas medicīnas skolās. Dzintra iestājusies Rīgas 4. medicīnās skolā un ar izcilām sekmēm to pabeigusi. Viņa ar savu diplomu varejusi stāties institūtā tikai ar diviem eksāmeniem, nevis četriem vai sākt strādāt kādā Rīgas slimnīcā. Taču ģimene neesot bijusi gatava pārcelties, tādēļ viņa atgriezusies Laidos.

„Izvēlei ir mazāka nozīme nekā tam, ko vari atļauties. Var jau gribēt daudz, bet jādara tas, kas tajā brīdī ir vispareizākais. Visādi apstākļi piespiež izdarīt pavisam citās izvēles, nekā gribētos. Es par to nesēroju, taču atzīstu, ka tas ir nepielpildīts darbs, kas aizgājis uz neatgriešanos. Protams, prasmes noder arī veterinārmedicīnā, un tas šajā profesijā tikai palīdz, nevis traucē.”

**„Nekas nav mūžigs.
Kas likās bezgalīgs,
var pazust vienā jaukā
dienā neatkārigi no
mūsu vēlmēm.”**

LĪD SAVAI PRAKSEI

Pēc medicīnās skolas 1980. gadā viņa trīs gadus Skrundā nostrādāja par medicīnās māsu, taču apstākļu sakritības dēļ darbu pametusi. Toreiz autobuss no Laidiem uz Skrundu tikpat kā nav kursējis, un pēc 24 stundu maiņas slimnīcā viņa gandrīz vai nav varējusi tikt mājas. Vajadzējis izvērtēt prioritātes, un tas nav bijis tā vērts – ne ekonomisko, ne sadzīves apstākļu dēļ.

Pēc tam Dzintra nejauši uzrunāta un nonākusi kolhozā *Uzvara*. Sākumā putnkopībā strādāja par veterinārārsti, vēlāk par kompleksa vadītāju. Kolhozā nostrādāja 14 gadus, Jelgavas Lauksaimniecības akadēmijā (Latvijas Lauksaimniecības universitātē) neklātienē pabeidzot Veterinārmedicīnas fakultāti.

Sabrukot padomju režīmam, darbību beigušas arī kolektīvās saimniecības, un vajadzējis domāt par nākamo dzīves soli. 1994. gadā

„Jaunie veterinārārsti neplēšas ar lielajiem dzīvniekiem strādāt netiribā un karstumā par mazu atalgojumu. Viņi grib labāku algu un darbu telpās, kur apstākļi pavisam citi. Tas ir vieglāk, un mazos dzīvniekus pieved klāt,” secina veterinārārste Dzintra Zīlīte.

Dzintra ar kolēgi Līgu Kūmu nobinājušas Skrundā savu uzņēmušu, un viņa sākusi strādāt kā lielo dzīvnieku veterinārārste. Tolaik Skrundā daži šādi ārsti bijuši, taču jau gados, un tie nav bijuši tik uzņēmīgi, lai izveidotu privātpraksi.

TIK DAUDZ IR MAINĪJIES

Dzintra ir lielo dzīvnieku ārste, jo laikos, kad viņa mācījusies, mazie dzīvnieki neesot bijuši tik populāri. Par tiem mācīts loti šaurs kurss, un visu, ko viņa tagad zina, piemācījusies klāt karjeras laikā. Arī tagad Dzintra ar mazajiem dzīvniekiem sastopoties reti – labprātāk strādājot ar liellopiem un neesot mazo dzīvnieku fane. Kādreiz vēl bijis jāārstē daudz cūku, taču tagad arī tās ir retums.

Sākot privātpraksi, nācīs apkalpot 700 ganāmpulkā, bet tagad tajā pašā zonā esot mazāk par 50. Agrāk, 60. un 70. gados, veterinārārstu nav bijis daudz – labu dakteru uzvārdu zinājuši pat četru vai piecu ciemu iedzīvotāji. Pat tad, ja neesot bijusi nekāda lielā problēma, tik un tā cilvēki braukusi pēc padoma vai ar zirgu veduši ārstu uz mājām. Tagad veterinārārstu esot daudz vairāk, un, pēc Dzintras domām, profesijas prestižs krities.

Mūsdienās dzīvnieku ārsti kļuvuši mobili, jo visi braucot ar automašīnām. Ja zvana, jābrauc. Arī telefonsakaru attīstība dakteru ikdienu atvieglojusi: kādreiz telefons ar automātisko atbildētāju atradies tikai prakses telpās, un, atbraucot no vižītes, ziņu vajadzējis noklausīties un atkal braukt tālāk. Bet nu viss ir racionālāk – telefons līdzī ir vienmēr, ārsts sasniedzams uzreiz, kā arī vienā braucienā varot apkalpot visus klientus.

Arī veterinārārste Dzintra pabeigusi akadēmiju, ārkārtīgi daudz ir mainījies – katru dienu jāmācās jaunas lietas par darba specifiku, iekārtām un ierobežojumiem. Pašlaik veterinārārste specializējoties uz dzīvnieku zobārstiem, terapeišiem, kirurgiem. Kā lauku ārstei Dzintri jāzina katras nozares pamati, lai dažādās situācijās sniegtu pirmo padomu. Dažreiz esot zēl aizgājušo gadu, jo gribētos universitātē iestāties vēlreiz un mācīties tā, kā to dara jaunie dzīvnieku dakteri.

JĀVĒRTĒ ATŠĶIRĪGI

Ne vienmēr lielo dzīvnieku drīkstot ārstēt, lai tas izveselotos. Svarīgs esot ekonomiskais aspekti – vai slimības dēļ tas nezaudēs produktivitāti. Saimniekam dzīvnieks vispirms domāts pelñai, tādēļ jāizvērtē, cik lopiņa ārstēšana ir saprātīga. Ipašnieks ar veterinārārstu konsultējoties, bet grūti izlemt gan vienam, gan otram. Citei labāk saimnieks nebūtu tērējies un lopiņu būtu atdevis galā jau laikus, bet neviens neesot parējis, kurš spēj noteikt, kas būtu vislabāk.

Mazos dzīvniekus – suņus vai kaķus – varot ārstēt tik ilgi, cik iepriekšējās ir ar mieru to darīt, bet ar lielajiem esot sarežģītāk. Lēmējs esot saimnieks, ārsts var dot tikai profesionālu padomu. Un iepriekšējās ieklausīties – ārsta viedokli neignorējot. Zemnieki domā ar galvu, jo saprot situācijas nopietnību un to, vai galu galā pašiem atmaksāsies, saka Dzintra.

VIENMĒR PĒC IZSAUKUMA

Dzintra atzīst, ka veterinārārsta maize nekad neesot bijusi sal-

„Šajā profesijā viss jāpārdo savām rokām – pa telefonu nevar govi neapsēklot, nepalīdzēt tai dzemdībās.”

KURŠ LĒMUMS PAREIZAIS?

Dzintra secinājusi: cilvēki ļoti gribot suni vai kaķi, pieņemot, sākumā rūpējoties dienu un nakti, taču jau pēc gada esot grūti dabūt dzīvnieku uz vakcināciju vai attārpošanu. Lēnām viss aizejot pašplūsmā, jo cilvēkam viss ātri apnīkot. To nevarot teikt par visiem, bet par lielāko daļu gan. Tas ir arī naudas jautājums. Ja cilvēkam pāšam grūtības ar iztikšanu, vajadzētu saprast, ka mājdzīvnieku atļauties nedrīkst. Cik daudz kļainojošu kaķu vairojas tāpēc, ka ir pamesti, saimniekam nespējot maksāt par smagu slimību ārstēšanu!

Mazākā daļa, tie apzinīgie saimnieki, arī finansiāli spējot par dzīvnieku rūpēties un pat ilgi turēt pie dzīvības. Bet cik ilgi? Kad palaist? No veterinārā viedokļa Dzintra saprātīgus lēmumus iesakot katru reizi, taču īpašniekam jāizlemj pašam. Kā ir pareizi – to nezina neviens: ne dakteris, ne saimnieks, ne pats dzīvnieks. Īstenībā lemt par otra dzīvību neesot tiesību nevienam. Bet, ja dzīvnieks cieš sāpes, tad gan saimnieka, gan ārsta pienākums ir aiziešanu atvieglot.

Pašai Dzintri mājdzīvnieku neesot. Pirmkārt, viņa nevēloties, otrkārt, strādājot šādu darbu, vienīgā vēlme esot klusums un miers, lai telefons nebūtu sadzirdamā attālumā. Parasti viņa atpūšoties dārzā, ravējot dobes. Tad prāts atlēdzoties no ikdienas – tā esot reļaksācija. Citiem varot šķist smags darbs, bet viņai – dvēseles prieks.

da. Ja vēloties nopelnīt, jāstrādā 24 stundas diennaktī. Tā patiesi esot bijis. Kad pirmsākumos strādājusi kopā ar kolēgi, tad vienu nedēļu katra un bez pauzēm. Pēc tam Dzintra septiņus gadus nostrādājusi viena pati bez neviennes brīvdienas. Telefona nakts laikā nav izslēgusi – tas stāvējis pie gultas. Ja pa naktīm izslēdzot, nevienam tādu dakteri nevajagot.

„Izvēlei ir mazāka nozīme nekā tam, ko vari atļauties.”

AR CITĀM ACĪM

„Jaunībā dzīve liekas loti skaista un rožaina – liekas, ka šī paaudze būs nemirstīga,” atzīst Dzintra. „Manos gados diemžēl sāku apzināties, ka visi esam mirstīgi. Arī vērtību pārvērtēšana sākusies: 20 gadus vecākiem cilvēkiem ir pilnīgi citādāks viedoklis un daudz dziļāka saprāšana. Kā mainās paaudze, tā arī domāšana – viss iet cikliski. Nekas nav mūžigs. Kas likās bezgalīgs, var pazust vienā jaukā dienā neatkārigi no mūsu vēlmēm. Tāpat ar iekrājumiem pensijai – vai inflācijas dēļ varam sev vecumdiejas nodrošināt? Ir ārkārtīgi skumji, ja cilvēks visu mūžu strādājis, taču par pansionātu nevar samaksāt nepusi un ne pat trešdaļu.

Turklāt nekad nevarēju iedomāties, ka šajā laikā var karot. Ka var saražot ieročus pret vienkāršu cilvēku. Tad kam vispār ir nozīme, ja pat cilvēka dzīvībai šajos laikos vairs nav vērtības?”

**Kristīne Grīnberga
Jēkaba Aleksandra Krūmiņa
foto**

SARUNA AR JUBILĀRU

Motivācija jāmeklē sevī

Roberts Sorokins 15. jūlijā svinēs 19. dzimšanas dienu. Viņš ir sportisks jaunietis, kurš nebaidās zaudēt, un turpina sekot mērķiem. Tikko pabeidzis Kuldīgas Centra vidusskolas 12.m klasi un sporta skolu, Roberts ir gatavs atkal jauniem notikumiem.

Dzimšanas dienas viņš parasti svinot ģimenes un draugu lokā. Šogad par īpašo dienu pat piemirsīs, taču noteiktīti to pavadīs ar tuviem un mīļiem cilvēkiem.

VISPIRMS IZGLĪTĪBA

Roberts stāsta: labi, ka skola beidzot galā, taču tagad ir nopietna izvēle, ko darīt tālāk, ko mācīties. Eksāmenu rezultāti viņu apmierinot, lai gan dažos priekšmetos grībējies labākus. Skolā gājis jautri un grūti neesot bijis. Ja iecere nemainīsies, viņš studēs Latvijas Lauksaimniecības universitātē. Nākotnes plāni esot labs jautājums, taču vispirms jāiegūst augstākā izglītība.

Brīvo laiku Roberts pavadot dažādi: varot gan mājas izbaudīt vienatni, gan ar tuviem cilvēkiem atpūsties, aizbraukt uz jūru. Nesen atradis jaunu hobiju – mācoties braukt ar dēli. Pirmo vasaras mēnesi Roberts nostrādājis Kuldīgas maizes ceptuvē par mantzini, taču atlikušo vašaru pavadīs pie vecvecākiem un palīdzēs saimniecībā.

SPORTS NO PAŠAS BĒRNĪBAS

Roberta dzīvē vienmēr bijis sports. Šogad viņš sporta skolu pabeidzis vieglatletikā pie treneres Aijas Lancmanes. Viņš nolēmis turpināt ar to nodarboties Jelgavā, taču atzīst, ka tas varētu būt izaicinājums: spēt apvienot mā-

cības ar treniņiem, kā arī pilnvērtīgi sagatavoties sacensībām. Līdz šim Roberts starptautiskās sacensībās piedalījies Spānijā, arī Baltijas valstīs. Tas esot interesanti, jo varot paskatīties uz citiem sportistiem, uzzināt, kā viņi trenējas, ko dara citādi, paņemt to sev. Lielākās sacensības bijušas Baltijas čempionāts, kurā pārstāvēta Latvijas izlase. Tās ir nozīmīgākās, kurām jāgatavojas jau kopš sezonas sākuma, lai spētu parādīt labāko rezultātu. Nozīmīgākā uzvara esot 2020. gadā trešā vieta Baltijas čempionātā U18 grupā lodes grūšanā, kad parādīts līdz šim labākais rezultāts – 16,08 metri. Par kļūdām viņš nosauc tās reizes, kad vajadzējis vairāk ieklausīties trenerē un būt uzmanīgākam, lai sevi netraumētu.

Viņaprāt, visiem, ja to atlauj veselība, jānodarbojas ar sportu, bet ne profesionāli – vienkārši tāpēc, lai uzlabotu ne tikai fizisko, bet arī psiholoģisko stāvokli, atslēgtos no pasaules, iztīrītu galvu un padomātu par sev svarīgo. Sports devīs Robertam arī disciplīnu un emocionālo noturību.

JĀIZVIRZA MĒRKI

Motivācija sportā esot loti nozīmīgs faktors. Robertu motivējot trenerē, treniņu biedri, kā arī konkurenti, kuri neļauj atslābt. Atbalstu viņš meklē tuviniekos un drau-

Roberts Sorokins šogad pabeidzis Kuldīgas Centra vidusskolas 12.m klasi.

gos, kuri vienmēr palīdzēs. „Pēc manām domām, motivācija nav jāmeklē. Vienkārši jāsaprot, kāpēc es to daru, ko gribu sasniegt, un tad tā atnāks pati. Cilvēkiem jādara tas, kas patīk un ir sirdij tuvs. Mana atziņa ir – dzīvot šodienā,” saka Roberts.

Kristīne Grīnberga, Roberta Sorokina arhīva foto

STĀRKA VĒSTIS**Šoreiz pa četri**

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 29. jūnija līdz 6. jūlijam piedzimuši astoņi bērniņi: četras meitenes un četri zēni.

Vecāki devuši vārdus Enija, Beāte, Estere, Alise, Klāvs, Kristiāns, Deniss, Teodors.

IESPĒJA

Gīmeņu saiets suitos gaida

No 15. līdz 17. jūlijam Alsungā notiks pirmais Gīmeņu saiets suitos.

Biedrība *Suitu kultūras mantojums* aicina pieteikties lielas un mazas ģimenes un ikvienu citu. Šāds saiets notiks pirmo reizi, varēs apgūt jaunas prasmes un zināšanas par suitu un latviešu tradicionālo kultūru, kā arī vienkārši izbaudīt nedēļas nogali kultūrvēsturiskā novadā brīnišķīgā sabiedrībā.

Būs našķu, burdona, dūdu un bungu, metālapstrādes, kranču un pērlīšu adījumu, kokļu un kreptīgo ēdienu darbnīca, bēniem – teātris un suitu tradīciju darbnīca. Būs ekskursija pa Alsungu gida pavadībā, priestera Andra Vasiļevska lekcija un diskusija *Liturģisko un suitu tērpas savstarpējā ietekme*, ansambļu priekšnesumi, dievkalpojums Sv. Miķela baznīcā, vakarēšana, danči utt. Pieteikties: Kristīnei (29555637), Mārai (29452767), Ingai (29446594).

DIVI PAR VIENU

Kurzemnieks atsāk reiz populāro rubriku, kurā aicina savus lasītājus izteikties par dažādiem filozofiskiem jēdzieniem un ikdienas procesiem.

Kas ir bailes?**Vispirms sargā**

Dace Balode, Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātes dekāne, mācītāja, kuldīdzniece:

– Pirmais, kas ienāk prātā, – bailes ir mūsu sargs. Tās sargā no muļķības, no pārdrošības. Arī cilvēku attiecībās bailēm ir sava nozīme: ja parādās šīs nelāgās izjūtas, mēs apsveram, kā rīkoties. Tā ir pozitīvā puse, bet ir arī negatīvā. Bailes var ieteikt raksturu, atņemt dzīves spēku, padarīt cilvēku nedrošu, viegli ievainojamu un nespējigu lemt par situāciju un savu dzīvi. Bailes parādīz, taču pārāk bailīgam cilvēkam grūti saņemt dziedinājumu.

Neviens nevar būt bez bailēm. Mēdz teikt, ka mīlestībā bailu nav. Bieži vien nepareizi tiek uztverts vai pat mācīts, ko nozīmē baidīties no Dieva. Radītāja mērķis nav padarīt mūs pārmērīgi bailīgus, atņemt pašapziņu. Dievs mūs mīl un pieņem tādus, kādi esam, maina uz labo. Ja padomā, cik plašs ir Visums, tad mēs tajā esam pavisam sīki putēji, bet Dievs ikvienu mīl un sargā. Religiskajās tradīcijās kaut kad ir nošauts greizi, liekot Dievu uzskatīt par tādu kā morālo vajātāju, kā cietuma uzraugu. Teoloģiski tas ir pilnīgi nepareizi – ir gluži otrādi, jo Dievs nemaz negrib, ka no Viņa baidās. Tāpēc nevajag jautāt bailes ar bijību, respektu. Bīties Dievu nozīmē nevis no paša Radītāja baidīties, bet ievērot noteiktu dabas kārtību, dzīves likumus. Šādā gadījumā ir tās veselīgās bailes, kas mūs pasargā, lai nenodarītu ko ļaunu. Pretstatā bravūrai un visatlautībai jābūt respektam pret noteikto kārtību.

Bailu tāpat kā dusmu, prieku un citu cilvēcisko izjūtu gamma ir loti plaša. Un nav labi krist galējībās: ne pārmēru bailīties par itin visu, ne arī izlikties par pilnīgi bezbailīgu. Dažreiz der padomāt, kas bailes izraisa. Varbūt tie ir kādi negatīvi bērnības iespādi, no kuriem var atbrīvoties, lai lieki neapgrūtinātu. Varbūt bailes no pelēm ir tikai nepatiķa pret šiem kustonjiem. Nevajag sajaukt tās ar lielām, eksistenciālām bailēm no nepiepildītas dzīves.

Liek domāt, kā rīkoties

Jānis Buķelis, skrundenieks, mūziķis un Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Kuldīgas daļas vada komandiera vietnieks:

– Bailes ir nevēlēšanās sastapties ar nezināmo. Mūs biedē tas, ko nezinām un nesaprotam, ko nevarām izskaidrot. Ja cilvēks zina, kas notiks un ko var sagaidīt, tad parasti viņš nebaidās. Bailu izpausmes ir loti dažadas, jo visi uz tām nereagē vienādi. Vieni bēg, citi turpretī sit. Ir tādi, kas mēģina izvairīties no sastapšanās ar nezināmo, vēl kādus tas mudina mesties cīnā, kļūt agresīviem, lai gan tā visbiežāk ir tikai aizsardzība.

Dzēshot ugunsgrēkus, esmu novērojis šīs dažādās reakcijas negaidītās situācijās, kad nav zināms, kas tālāk būs. Ir cilvēki, kurus bailes paralizē, un tādi, kurus tās mobilizē. Pašam gan tādās reizēs bailu nav bijis. Glābšana un dzēšana ir mana profesija un darbs, kas noteiktā secībā jāpaveic. Ikviens glābējs ir tam mācīts un trenēts. Tad nemaz nav laika kaut ko citu domāt – ir operatīvi un pareizi jārīkojas.

Taču vispār arī man nav sveša bailu izjūta: gan par to, ko pats esmu darījis, gan par globālām lietām, kas tagad notiek pasaulei. Ja kāds saka, ka viņam nekad un ne no kā nav bail, tad tas mēģina citus un pats sevi apmānīt. Tāpat kā, ja saka, ka nekad nemelo. Tajā brīdī jau tiek samelots. Bailes ir loti cilvēciskas izjūtas un normāls instinkts. Tās liecina, ka cilvēks ir dzīvs un spēj just. Neesam roboti, ieprogrammētas mašīnas. Ja mums nebūtu bailu instinkta, kas liek domāt, kā rīkoties, tad mēs sen būtu iznīkuši. Bailes liek būt piesardzīgam un nebāzt galvu, kur nevajag.

Daina Tāfelberga

JŪNIJĀ MŪŽĪBĀ AIZGĀJUŠI

Arvīds Vērenieks (1933)
Gunārs Šteinbergs-Šternboks (1944)
Vilma Boihmane (1934)
Anatolijs Borisovs (1949)
Arvīds Jānis Meiers (1930)
Artūrs Vēra (1935)

Nikolajs Pavlovskis (1948)
Daina Ģibiete (1949)
Aivars Blumfelds (1953)
Pāvels Gerasims (1952)
Jānis Skujnieks (1948)
Arnis Lesalīš (1969)
Alma Firsta (1920)

Lilija Anete Admidina (1943)
Veneranda Melķe (1961)
Ausma Zigrīda Šteinberga (1934)
Arnis Linde (1962)
Jānis Tēvainis (1952)
Arnis Paceiko (1934)
Biruta Reimane (1943)

Alfons Kārkliņš (1957)
Marīte Lūka (1939)
Aigars Stankēvičs (1964)
Narimants Doniņš (1962)
Aldis Geide (1941)
Imants Rudzītis (1937)
Rita Patvaldniece (1939)

Jānis Gīrgensons (1959)
Jānis Miezītis (1945)
Juris Levāns (1966)
(Sagatavots pēc dzimtsarakstu nodalas informācijas.)

Pa Burgundijas galma takām Belgijā

Valsts, kurā atrodas Eiropas Parlaments un vienīgā Mikelandželo skulptūra ārpus Itālijas, valsts, kurā visas šosejas ir apgaismotas un var nogaršot vairāk nekā 500 alus šķirņu, – tā ir Belgija.

Kāds pazīna savulaik teica, ka vienīgā ievērības cienīgā pilsēta šajā valstī ir Brige. Viņam piekrītu daļēji. Brige tiešām ir unikāla, bet arī Gentē un Briselē ir, ko redzēt. Un gan jau ir daudz nelielu, skaistu vecpilsētu, jo Belgijas teritorijā savulaik bijusi Burgundijas hercogiste – tolaik kultūras un

mākslas centrs. Te saimniekojuši gan francūzi, gan austrieši un spāni, te risinājušies daudzi Eiropas valstis.

Mūsu ceļojuma galapunkts šajā reizē bija tieši Brige, kur esam viesojušies jau iepriekš, bet nekad nav pieticis laika apskatīt muzeju un ziemēlu renesances glezno-

tāju darbus. Tad nu braucām lūkot Jana van Eika Gentes altāri un Briges muzeju bagātības.

Gan Gentē, gan Brige ir vērti doties arī braucienā ar laivu pa kanāliem, jo tā paveras skaistākie skati. Mūsu sapnī par siltiem pavasara vakariem nepiepildījās, jo dažbrīd bija aukstāk nekā Latvijā, bieži

lija un pūta spēcīgs vējš. Ne velti valsts atrodas pie Ziemeļjūras.

Lidojām uz Briseli. No lidosas ir ļoti ērti vilcieni satiksmes gar Genti, gan Brigi. Vilcieni iet bieži, biletēs pirkām interneitā, uzrādīt tās varējām telefonā. Pārsteidza fakts, ka, iekāpot vilcienā, tās nav jārāda, bet kontrole

gan pa vagoniem staigā bieži.

Vēl Belgija pārsteidza ar divriņu kultūru – milzīgas stāvvietas un daudz brauceju uz ielām. Viņi ir visur, un viņiem gandrīz vienmēr ir priekšroka. Vietējie televīzijas kanāli nepārtrauktā rāda ražotāju, remontdarbīcu un riteņbraucēju inventāra reklāmas.

Kad naudas trūkums izrādījies ieguvums

Brige ir omaligākā un romantičākā pilsētiņa, kādā esmu bijusi. Nelielas viduslaiku celtnes kanālu malās ar mazliet mezonīgi aizaugušiem krasumiem, seni, apstānojuši tiltiņi...

7. gs. Brige bija Flandrijas galvenā pilsēta, bet 11. gs. kļuva par nozīmīgu tirdzniecības centru. Galvenā eksporta prece – vilna. 14. un 15. gs. Brige ir viena no liekājām un izsmalcinātākajām pilsētām Eiropā. Ap 1500. gadu osta pamazām aizsērē un sākas ekonomiskais panikums, kas turpinājies līdz 19. gs., kad to no jauna atklājuši romantisma laika ceļotāji.

Tieši ekonomiskais panikums

lāvis Brigei saglabāt viduslaiku pilsētas šārmu, jo trūcīs naudas, lai vecās ēkas nojauktu un celtu jaunas. Pašlaik pilsētas vadība jau nopietni domā tūristu plūsmu ierobežot. Mūsu mājvieta bija neliela ģimenes viesnīcīa ar ļoti atraktīvu saimnieku. Viņš sūrjās, ka stingro vēsturiskā mantojuma saglabāšanas noteikumu dēļ apsaimniekot 17. gadsimta namu esot ļoti grūti.

Mūsu iebrukšanas dienā visa Brige svinēja vietējā futbola kluba uzvaru valsts čempionātā. Svinības tīrgus laukumā notika ar uguņošanu, dzīdējiem un kopīgu dziedāšanu.

Šis tiek uzskaitīts par Briges romantiskāko tiltiņu. Pāri tam redzama Dievmātes katedrāle, kurā atrodas itāļu mākslinieka Mikelandželo radīta Dievmāte.

Starp citām vēsturiskajām ēkām šī ir sevišķa – 13. gadsimtā tā dzīvojoši Briges tūristie cilvēki. Neliels, namu ieskauts dārzīņš un pašiem sava kapela.

Diemžēl tieši aizbraukšanas dienā bija paredzēti lielākie svētki gadā – Svēto asiņu procesiju. Tieši gatavojas visi Briges iedzīvotāji. Notiek milzīgs gājīšs ar teatralizētiem uzvedumiem uz platformām, kas noformētais kā dekorācijas. Uzvedumi ataino Jaunās derības notikumus. Pie priekšu zelta relikvārija svītīgi tiek nesa pilsētas relikti – auduma gabals ar Kristus asins lāsēm, ko otro krusta karu laikā no Svētās zemes uz Brigi atvedis Flandrijas Didrihs. Relikvija ielikta kalniņa traukā. Mums bija iespēja redzēt neielo rīta procesiju un arī pašu relikviju, kas svētku priešvakarā tiek izlikta apskatei Svēto asiņu bazilikā.

Sanāksmu zāle Briges rātsnamā dekorēta neogotikas stilā. Tas bijis modē 19. gadsimtā, un tagad reizēm jāmin – vai redz 14. vai 19. gadsimta vitrāžu. Greznajā telpā notiek pilsētas vadības sanāksmes.

Briges Dievmātes baznīca atrodas vienīgais Mikelandželo darbs ārpus Itālijas – Dievmāte ar mazo Kristus bērnu. Turpat ari flāmu mākslinieka Rubensa glezna.

Labākā mākslas darbi visās baznīcās par maksu aplūkojami atsevišķās telpās. Kad kārtējo reizi maksājām 12 eiro (vienan cīlēkam) par iespēju tos apskatīt, sapratām, ka prātīgāk ir nopirkīt muzeju biedrības kartei par 30 eiro, kas lauj diezgan daudzos muzejos iet bez maksas. Ja ceļojuma mērķis ir vēsture un māksla, tas ir ļoti izdevīgi.

Viens no interesantākajiem Brige ir Hrithizes (Gruuthuse) lietišķas mākslas muzejs, kas ierīkots lielā viduslaiku savrupnamā. Tajā var apskatīt mēbeles, apģērbu, citus sadzīves prieķismetus un tematiskas ekspozīcijas, piemēram, salīdzinātā galda kultūra 15. un 17. gadsimtā, aprakstītas Burgundijas galma laika izprieucas. Īpaša vieta atvēlēta Briges senajiem amatniekiem un viņu māsiņu amata brāļiem. Šādas kurpes valkātas 15. gadsimtā. Tādās redzamas gan van Eika slavenajā glezna Arnolfini kāzās, gan citu tālaika gleznotāju darbos.

2012. gadā pašā vecpilsētas centrā uzcelta moderna ēka – tīrgus halle, kas tiek izmantota lauku labumu pārdošanai, koncertiem un citiem pasākumiem. Te tūristi var paglābties no karstas saules vai – mūsu gadījumā – no lietus. Tā ir kā brīvdabas koncertzāle, kuras jumts atgādina gotiskās smailas, bet reizē tā izskatās ļoti māsiņīga. Vakarā halle ir izgaismota.

Ko dzert

Belgijā katrā miestā ir savas alus darītavas vai pat vairākas, un pavīsam šķirņu esot ap 500. Lai nogaršotu visas, jāpārceļas uz dzīvi Belgijā, bet kādas 12 vienā reizē var. Paši izmēģinājam.

Ko nogaršot

Esmu pārliecīnājusies, ka mīdiņas jāēd tur, kur tās netālu dzīvo. Belgija ir viena no šādām vietām. Pie tām kārt der kartupeļu fri un glāze baltvīns. Vēl ļoti garšīgs ir Flandrijas sautējums. Arī to piedāvā jebkurā restorānījā. Noteikti jāapēd kāda klasiska Belgijas vasele.

Viduslaiku ēkām ieskaudais kanāls un senā osta vieta savulaik bijis aktīvākais tirdzniecības rajons, kurā viss namus būvējuši bagātie tīrgotāji un ģildes. Te iepļūdušas preces no visām debespusēm. Tagad šis ir dzīvīgs tūristu rajons, kurā ik uz soļa ir krodzī.

Redzēt brāļu Huberta un Jana van Eiku slavenāko gleznu Dieva jēra pielūgšana (1432) jeb Gentes altāri bija viens no mainīiem senajiem sapniem. Darbs atrodas Sv. Bavo katedrāles (Sint Baafskathedraal) muzejā, kur vispirms var izmēģināt māsiņu tehnoloģijas. Izmantojot virtuālās realitātes brilles, savām acīm var redzēt katedrāles celtnieci, van Eika darbību un gleznas turpmāko likteni. Nesējā restaurācijā darbs atguvis ne tikai sākotnējo krāsu spilgtumtu, bet arī īsto Dieva jēra skatīenu, jo, izrādījās, jēram ir cilvēka acis.

Kurzemnieka publikāciju sērijā *Izpēti, izgaismo, risini šoreiz uzmanības fokusā – sociālā sfēra Kuldīgas novadā.*

Sociālā palīdzība – daļai iedzīvotāju būtiska iespēja samaksāt rēķinus

Kā atbalsts iedzīvotājiem mainījies pēc pašvaldību reformas – par to saruna ar Kuldīgas novada sociālā dienesta direktori SARMĪTI SEGLINU, speciālistēm MAIRU BAUMANI (strādā ar pilngāgājiem), LIGITU BERGMANI (strādā ar ģimenēm un bērniem; abas aptver bijušo Alsungas novadu, Ēdoles un Gudenieku pagastu), AGNESI ŽILĪTI (strādā Kuldīgā) un MIRDZU RAGU (strādā bijušajā Skrundas novadā).

Kuldīgas novada sociālā dienesta direktore **SARMĪTE SEGLIŅA**: „Būtīgiem par rudeni, jo būs papildu darbs energoresursu sadārdzinājuma dēļ. Nespēsim tos papīru kālus apstrādāt.”

Sociālā darbiniece **LIGITA BERGMANE**: „Ir tādas ģimenes ar bērniem, kurās situācija nav vienkārša. Pēdējā laikā pati vairs turp neskrienu, jo mums ir joti laba sadarbība ar pašvaldības un Valsts policiju.”

Sociālā darbiniece **MIRDZA RAGA** par pabalstiem: „Cilvēks jau ir tāds – jo vairāk viņam dod, jo vairāk vajag.”

Sociālā darbiniece **MAIRA BAUMANE**: „Tagad cilvēki ir ieguvēji – dzīvesvieta varam piedāvāt 20 pakalpojumus. Klāsts ir joti plašs. Vienīgā problēma ir transports.”

Sociālā darbiniece **AGNESE ŽILĪTE**: „Viens no atbalsta grupu uzdevumiem ir cilvēkiem parādīt, ka viņi nav vieni, ka citiem problēmas ir līdzīgas.”

Sociālā dienestā strādā 51 cilvēks, tai skaitā 38 sociālie darbinieki. Vai visam novadam tas ir pietiekami?

Sarmīte Segliņa (S.S.): – Parādījās. Darbaroki trūkst tad, kad ir sastrēguši. Sociālo palīdzības nodalā tāds bija šīgada sākums, kad iedzīvotāji interesējās par mājokļa pabalstu. Nāca jau decembra beigās, un speciālisti matemātiski skatījās – iznāk pabalsts vai ne. Valsts mainīja noteikumus, un cilvēkam bija jāņakā vēlreiz: ja pabalsts iznāca, tad darbaspējāgajiem pēc trim mēnešiem jāierodas atkal, bet pensionāriem un invalīdiem – pēc pusgads. Tātad pēc viena pabalsta cilvēks ierodas vismaz trīs reizes, un darbiniekiem ir lielāka slodze. Visi cilvēki nav saprotot: kāds mūs par šo kārtību norāj, bet cits pasaka paldies.

Vai, novadiem apvienojoties, saistītos noteikumos par palīdzību vajadzēja daudz izmaiņu?

S.S.: – Tos izstrādājot, vairākas lietas paņēmām gan no Skrundas, gan Alsungas novada, piemēram, pusi dienu samaksu bērnudārzā trūcīgām, maznodrošinātām un

daudzērnu ģimēmēm.

Mirdza Raga (M.R.): – Skrundas novads pievienojoties ir liels ieguvējs, jo tagad var saņemt, piemēram, veselības pabalstu, kāda iepriekš nebija. Cītādā kārtībā bija arī mājokļa un malkas pabalstam. Tāču nu mājokļa pabalsts mainījies visā valstī. Cilvēki vairākkārt teikuši, ka par pabalstu nevarēs malku iegādāties, jo tā kļuvusi krietiņi dārgāka. Tāds rīnķa dancis iznāk: pabalsts it kā ir lielāks, bet arī dzīve kļuvusi dārgāka.

„Noteikumus izstrādājot, vairākas lietas paņēmām gan no Skrundas, gan Alsungas novada.”

Vēl esmu novērojusi, ka pēdējā laikā Skrundā manā redzesloka parādās tādi cilvēki, kuri ne reizes nav sociālā dienestā bijuši. Vakar no Rīgas zvanījā, sumi tie ir 109 eiro. Pabalsts krīzē ir 500 eiro, piemēram, ja bijis ugunsgrēks.

Pabalsts var izsniegt pabalstu pēc savas iniciatīvas – viens

mies, kā palīdzēt. Daļai pensija maza – zem 300 eiro. Prasu, kur viņi bijuši visu laiku. Man atbild: „Nu, kā tad tā nāks un prasīs?”

Kādi ir būtiskākie pabalsti no valsts? Vai pašvaldība var izrādīt savu iniciatīvu?

S.S.: – Mums jānodrošina garantētā minimālā ienākuma jeb GMI pabalsts, mājokļa pabalsts, arī veselības aprūpei un transports, uz Rīgu pie speciālistiem.

Maira Baumane (M.B.): – Šis pakalpojums jānopērk, un tas nav lēts. Tāpēc pašvaldība nāk palīgā.

„Tagad var izvēlēties, pie kura sociālā darbinieka doties aprunāties, jo pagastā strādā trīs.”

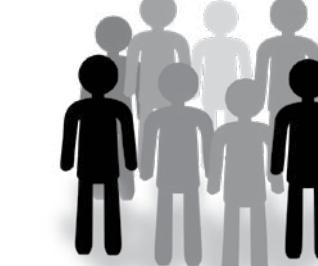
A.Z.: – Ministru kabineta noteikumos mājokļa pabalstam ir normatīvi, un vairāk maksāt nedrīkstam. Piemēram, par telefoniem ne vairāk par 20 eiro mēnesī. Tāpat par īri, apsaimniekošanu, gāzi un citiem pakalpojumiem.

Kurā brīdī var palīdzību lūgt?

Sociālajam dienestam ir trīs galvenie mērķi:

- darbs ar klientiem;
- darbs ar sabiedrību;
- sociālo pakalpojumu un palīdzības administrešana.

TRŪCĪGAS MĀJSAIMNIECĪBAS statusu piešķir tad, ja ienākumu slieksnis ir **272 eiro** pirmajai vai vienīgajai personai un **190 eiro** pārējām.

MAZNODROŠINĀTAS MĀJSAIMNIECĪBAS ienākumu slieksnis Kuldīgas novadā ir **354 eiro** pirmajai vai vienīgajai personai un **248 eiro** pārējām, bet ne zemāks par likumā noteikto trūcīgas mājsaimniecības ienākumu slieksni.

Kāds cilvēkiem ir noskoņojums par dzīvi jaunajā novadā?

S.S.: – Strādāju šajā iestādē jau 17 gadus un kopējo attīstību redzu diezgan labi. Sākumā pagastos bija grūtības ar asistentiem un ar aprūpi mājās. Uzlabojumi notiek. Vienu kolēģu teicā, ka psiholoģiski šo darbu vairs nevar darīt, jo visapkārt trūkums: sociālā situācija ir bēdīga ne tikai mūsu novadā, bet arī valstī.

(Nobeigums. Sākums 5. jūlijā.)

Sacīju, lai atskatās atpakaļ – ka attīstība notiek. Jā, lēnām, bet soli pa solim virzās uz priekšu. Man nešķiet, ka nababdzība visapkārt ir tik liela. Grūti ir – par to jau nav stāsts. Bet sociālais dienests cilvēkiem arī daudz pārīdz.

„Skrundas novads ir liels ieguvējs, jo tagad var saņemt veselības pabalstu.”

M.R.: – Bet, jo vairāk cilvēkam dod, jo vairāk viņam vajag. Kāda kliente nevarēja vīram nokārtot invaliditātes grupu: „Kā es viņu aizvedīšu? Kā tiks galā? Man tācu viņš jānomazgā!” Bet tā taču ir pašsaprotama lieta! Runāju un skaidroju. Cītā klientei ir dažādas problēmas, bet viņi un dēls nekuri nestrādā. Stāstu, ka varbūt pienācis laiks vīriem pastrādāt, ja viņa vairs nevar. Bieži vien saruna var palīdzēt un problēmas atrisināt.

„Prasu, kur viņi visu laiku bijuši. Man atbild: „Nu, kā tad tā nāks un prasīs?”

S.S.: – Pagastos ir tādi cilvēki, kuriem ir visai nopietnas veselības problēmas, bet viņi nav sakārtojuši dokumentus, lai saņemtu valsts atbalstu. Ika par laikam tādi parādās. Mūsu darbinieki sadarbojas ar ģimenes ārstiem un pālīdzības pakalpojumiem nokārtot. Vēl aktuāls klientiem ir mājokļa jautājums, jo viņi nevar samaksāt dārgo īri, bet pašvaldībai dzīvokļu trūkst. Daļu atvieglos tas, ka cilvēkiem ar garīgās attīstības traucējumiem būs grupu dzīvokļi Nīkrācē (16) un Kuldīgā (12).

M.R.: – Saistībā ar novadu apvienošanos un jauno mājokļa pabalsta aprēķināšanu vajadzīgs ļoti liels skaidrojības darbs. Sākoties jaunajai kārtībai, pabalsta saņēmēju ir daudz vairāk.

S.S.: – Pirmreizējā tikšanās ar sociālās palīdzības speciālistu aizņem pat stundu. Kad aprēķina kārtība mainījās, pārsteigums bija arī darbiniekiem, jo nav vienkārši pārbaukti katru rēķinu, saprast, cik no tā var samaksāt. Jaunā kārtība ir no pagājušā gada jūlijā, un tikai tagad mēs pāsākam aprast un cilvēki arī.

Kāds cilvēkiem ir noskoņojums par dzīvi jaunajā novadā?

S.S.: – Strādāju šajā iestādē jau 17 gadus un kopējo attīstību redzu diezgan labi. Sākumā pagastos bija grūtības ar asistentiem un ar aprūpi mājās. Uzlabojumi notiek. Vienu kolēģu teicā, ka psiholoģiski šo darbu vairs nevar darīt, jo visapkārt trūkums: sociālā situācija ir bēdīga ne tikai mūsu novadā, bet arī valstī.

M.R.: – Šādas tikšanās ir vajadzīgas. Skrundā pirmo nodarbiņu GMI pabalsta saņēmējiem vadīju pati, bija atnākuši astoņi. Kamēr gaidīju visus, ieklausījos, par ko

tu un aizdomātos, vai tiešām viņi vēlas dzīvot tikai no pabalstiem vai tomēr cesties savu dzīvi uz labot. Jaunajiem vēl visa dzīve prātēj – viņi var meklēt darbu, pilnveidoties. Nodarbiņu vadīja mācītājs Mārtiņš Burke-Burkevics, un ir doma iesaistīt vēl dažādus garīgā bagātību cilvēkus, kuriem ir, ko teikt, lai šiem cilvēkiem parādītu dzīvei mērķi, jo tas viņiem bieži zudis. Uzaicinājums aizsūtījām 27 cilvēkiem, atnāca 13. Dāzieni iemesli ir attaisnojusi, tostarp ārsta vai psihologa apmeklējums. Paredzētais desmit nodarbiņas, un pirms katras sūtīsim aicinājumu.

M.B.: – Ar sociālajiem pakal-

pojumiem man Alsungā ir tikai pozitīva pieredze, jo individuāli var izvērtēt katram nepieciešamo. Savukārt pabalstiem kārtībā ir strikti noteikta. Lielākā problēma ir transporta trūkums – klienti nevar nokļūt pēc pakalpojumiem pilsētā, piemēram, pie narkologa. Ja brauks ar sabiedrisko transportu līdz speciālistam var arī neaizbraukt, tāpēc vedam pašas.

Kā šo problēmu mazināt?

S.S.: – Sadarbojamies ar pagastu pārvāldēnu. Bieži arī cilvēkiem pašiem ir resursi – viņus aizved rādi, kaimiņi. Protams, tas ir arī finansiāls jautājums.

A.Z.: – Dažām pagastu pārvāldēm savu transporta gandrīz vairs nav. Padurē ir tikai vieglā automašīna. Arī sabiedriskais transports ir samazināts. Agrāk autobusi uz pagastiem kursēja biežāk, cilvēki varēja no nodarbiņām pilsētā normāli nokļūt mājās. Sociālie darbinieki jau tā spēju robežās klientus vadāt ar privātajām māšinām. Bet kurš vedis uz mājām pagastā pēc nodarbiņās astonos vakara? Arī sociālajam darbiniekam ir darbalaiks un gūmene.

„Lielākā problēma ir transporta trūkums, lai nokļūtu pēc pakalpojumiem pilsētā, piemēram, pie narkologa. Ja brauks ar sabiedrisko, var arī neaizbraukt, tāpēc vedam pašas.”

„Tāds rīnķa dancis iznāk: pabalsts it kā lielāks, bet arī dzīve kļuvusi dārgāka.”

S.S.: – Ir arī pozitīvi piemēri. Viens no tiem – pagādu algotajos sabiedriskajos darbos strādāja cilvēks bez konkrētas dzīvesvietas. Mēnesi kārtīgi nostrādāja, pēc pirmās algas viņa mūžā aizgāja uz frīzētavu un uz kafejnīcu, kur nopirkā visu, ko sirds kārto. Cilvēks sācis mainīt domāšanu. **M.B.:** – Ar sociālajiem pakal-

pojumiem man Alsungā ir tikai pozitīva pieredze, jo individuāli var izvērtēt katram nepieciešamo. Savukārt pabalstiem kārtībā ir strikti noteikta. Lielākā problēma ir transporta trūkums – klienti nevar nokļūt pēc pakalpojumiem pilsētā, piemēram, pie narkologa. Ja brauks ar sabiedrisko transportu līdz speciālistam var arī neaizbraukt, tāpēc vedam pašas.

Kā šo problēmu mazināt?

S.S.: – Sadarbojamies ar pagastu pārvāldēnu. Bieži arī cilvēkiem pašiem ir resursi – viņus aizved rādi, kaimiņi. Protams, tas ir arī finansiāls jautājums.

A.Z.: – Dažām pagastu pārvāldēm savu transporta gandrīz vairs nav. Padurē ir tikai vieglā automašīna. Arī sabiedriskais transports ir samazināts. Agrāk autobusi uz pagastiem kursēja biežāk, cilvēki varēja no nodarbiņām pilsētā normāli nokļūt mājās. Sociālie darbinieki jau tā spēju robežās klientus vadāt ar privātajām māšinām. Bet kurš vedis uz mājām pagastā pēc nodarbiņās astonos vakara? Arī sociālajam darbiniekam ir darbalaiks un gūmene.

„Kad novadi bija vairāki, bija ažiotāža par skolām un transporta kari – kurš uz kurieni skolēnums vedis. Nu ir viens novads – jāved.”

L.B.: – Manuprāt, tagad klienēm pozitīvais ir tas, ka var izvēlēties, pie kura sociālā darbinieka doties aprunāties, jo pagastā strādā trīs. Kad novadi bija vairāki, bija ažiotāža par skolām un transporta kari – kurš uz kurieni skolēnums vedis. Nu ir viens novads – jāved.

Inta Jansone, Daiga Bitiniece Lailas Liepiņas foto

„Kad novadi bija vairāki, bija ažiotāža par skolām un transporta kari – kurš uz kurieni skolēnums vedis. Nu ir viens novads – jāved.”

„Kad novadi bija vairāki, bija ažiotāža par skolām un transporta kari – kurš uz kurieni skolēnums vedis. Nu ir viens novads – jāved.”

„Kad novadi bija vairāki, bija ažiotāža par skolām un transporta kari – kurš uz kurieni skolēnums vedis. Nu ir viens novads – jāved.”

<

NEDĒLAS VIESIS

Arvja trakais Amerikas brauciens: „Gribu uzvarēt sevi”

Kuldīgas ultrariteņbraucējs ARVIS SPRUDE pasaules prestižajās daudzdienu garās distances sacensībās *Race Across America* (Brauciens pāri Amerikai) grupā līdz 50 gadiem finišējis sestajā vietā. Gandrīz 5000 kilometru, kas jāpieveic 12 dienās, Arvis nobrauca divas minūtes pirms noteiktā laika – 11 dienās 23 stundās un 58 minūtēs. Daudzi līdz galam netika.

Ar Arvi tiekamies redakcijā nākamajā dienā pēc atgriešanās no Amerikas, un riteņbraucējs atzīst – viņš ir apmierināts un emocijas vēl spilgtas: „Laikam visu vēl nevaru salikt pa plauktiņiem, jo kādam laiciņam jāpait.”

Cik svarīgs tev bija šis brauciens?

Tas bija trīs gadu cikla noslēgums. Gatavojos ekstrēmajām šosejas riteņbraukšanas sacensībām *Red Bull Trans-Siberian Extreme* Krievijā, taču dažādu apsvērumu dēļ tās nenotiek (Krievija militāri iebrukusi Ukrainā – red.). Mērķis bija ātri atrast alternatīvu, un sacensībām bija jābūt tikpat trakām un grūtām. Katru gadu tām gatavoties ir diezgan grūti, ir arī atbildība pret sponsoriem un pārējiem.

Braucot uz Ameriku, sapratu, ka par rezultātu cīnīties ir tikpat kā nereāli, jo procesā ielēcu diezgan vēlu – organizējāmies tikai divus mēnešus pirms tam. Ja vēlos cīnīties par rezultātu, tad mēnesi iepriekš jābrauc uz Ameriku, jādzīvo tuksnesi, lai pierastu pie laika apstākliem. Vienīgais mērķis – nobraukt laikā, un arī tas, protams, bija sarežģīti.

Cik dalībnieku tavā klasē nobrauca līdz galam?

Soloklases no visiem finišēja 13 – lielākā daļa izstājās, un tas vien parāda, cik šis brauciens ir grūts. Savā klasē finišēju sestais. Virišiem bija divas soloklases: virs 50 gadiem un zem 50. Bija arī soloklase sievietēm, vēl brauca divu, četru un astoņu cilvēku komandas. Ar pārējo klašu braucējiem trasē satikos, bet ar viņiem kā konkurentiem nerēķinājos – tādi bija tikai manas grupas sportisti.

Šajās sacensībās parasti nepiedālās braucēji bez pieredzes – lielākā daļa to, kuri finišēja, reiz jau bija to izdarījuši un ar labiem rezultātiem. Es vienīgais pieteicos bez šādu sacensību pieredzes.

Vai brauci pēc kāda plāna vai taktikas?

Sākumā domāju, ka iešu pēc tāda plāna, kāds bija sacensībās Polijā, jo tur tas strādāja. Taču korekcijas ieviesa tuksnesis. Otrajā dienā piedzīvoju pārkāšanu – reiba galva, likās, ka ģībstu, tecēja auksti sviedri. Plāns apstājās, un katru dienu braucu tā, kā jutos, ietekmēja arī pulksteņa laika maiņa. Nevarēju aiziet gulēt tajā laikā, Pēdējā dienā neapstājos ne pie

kad vajadzēja, iznāca braukt visu nakti. Stāvēt īsti nedrikst, jo katrā pauze var ietekmēt laiku. Bez pēdējā kontrolpunktā trasē bija vēl divi citi, un tajos varēja dalībnieku no trasēs noņemt.

Par ko?

Par to, ka neiekļaujies laikā. Ja pirmajā vai otrajā kontrolpunktā neieradies laikā, tas nozīmē, ka pēdējā nepaspēsi. Biju vienīgais sacensību vēsturē, kurš pirmajā kontrolpunktā nav laikā ieklāvies, tomēr kopumā ir finišējis laikā.

Pirmajā to liedza sliktā pašas-jūta tuksnesi. Pēc tam uzreiz bija augstkalne, kur divas dienas visu laiku pavadījām divarpus tūkstoš metros.

Tiesneši kontrolpunktā mani apskatīja un deva iespēju startēt tālāk. Otrajā ierados laikā. Pirmais kontrolpunks no otra atradās 100 kilometru attālumā. Karstums bija liels – plus 45–46 grādi: sajūta tāda, ka sēžu uz pirts akmeņiem, bet vēl jābrauc. Tuksnesis organizmu ļoti iztukšo. Vairāki favorīti no dalības izstājās jau tuksnesi.

Vai tiesneši brauca trasē līdzi?
Jā, visu laiku braukāja pa trasē, uzmanīja katru dalībnieku. Man bija piekomandēts kungs gados, kurš ļoti cītīgi vēroja, vai ar mani viss kārtībā. Katru dienu apskatīja, vai var laist trasē tālāk.

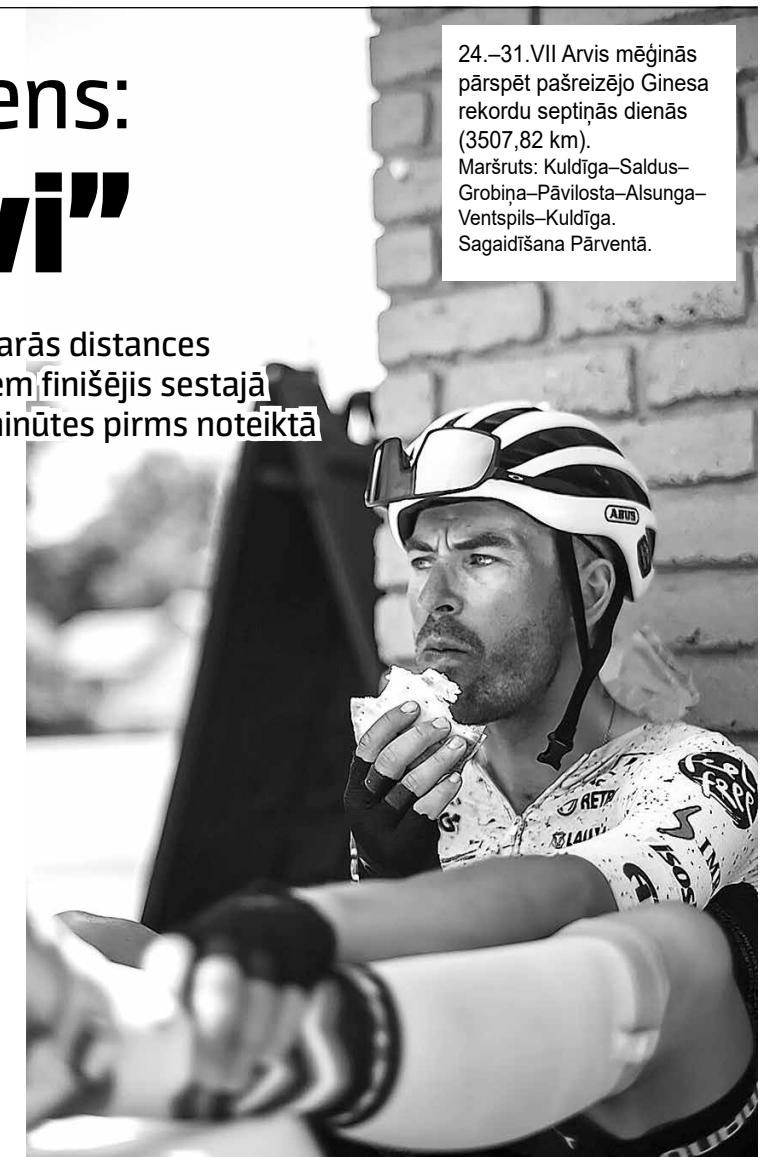
Cik kilometru dienā nobrauci?

Kopā jānobrauc 5000 kilometru. Bija dienas, kad nobraucu vairāk nekā 500, bet bija arī smagās dienas, kad pieveicu 200. Miegam atvēlēju pusotru stundu, no tās 20 minūtes gulēju uz masāžas matrača, pa ceļam ieturēju nelielas pauzes, lai pācstu. Principā visu laiku braucu, bet katra diena bija citādāka. Beigās finišēju divas minūtes pirms noteiktā laika.

Man paveicās – pēdējā dienā līdz finišam palika 160 kilometru, un bija skaidrs, ka nepaspēšu ieklauties. Mana komanda Arno Ķikurs un Klinta Āboliņa ļoti palīdzēja: visu laiku uzmundrināja, teica pareizos vārdus. Finišā mūs jau gaidīja Kristaps Pelčers un Ivo Perševics – viņi organizatoriem izstāstīja, ka es vienīgais visus apkārtceļus pa granti izbraucu ar riteni, jo citi šos posmuss brauca ar mašīnu – tas bija ļauts – un tālāk trasī turpināja pa asfaltu. Par to man papildus piešķira 40 minūtes, un tas bija tieši tik daudz, lai paspētu finišēt.

Arvis sacīkstēs *Race Across America*.

„Braucienā pāri Amerikai zināju: jāizdzīvo tuksnesis, jāpārvār augstkalne, kas ir cīņa ar sevi, kurā vairākas reizes salūstu. Tomēr beigās finišēju laikā, gan darīts ir Kuldīgas ultrariteņbraucējs un sporta skolotājs Arvis Sprude.

Finišā ar kopā komandu: Arno Ķikurs, Klinta Āboliņa, Arvis Sprude, Kristaps Pelčers un Ivo Perševics.

viena krustojuma, braucu pāri pie sarkanās gaismas – ja būtu apstājies, laikā neiekļautos.

Vai pusotrā stundā paspēji atjaunoties?

To man jautā daudzi. Tajā mirklī zinu, ka jādara viss, lai nobrauktu līdz galam. *Izsledzā* visus sevis saudzēšanas posmuss – brauc un cīnies ar sevi!

Cik šis brauciens Amerikā ir populārs?

Sogad tas notika četrdesmito reizi. Pasaulē skaitās viens no prestižākajiem, garākajiem un grūtākajiem. Patiesībā ir krietni

grūtāks nekā *Red Bull Trans-Siberian Extreme*. Dalībnieki ir no visas pasaules, piemēram, no Vācijas, Anglijas, Indijas un citām valstīm.

Vai ir dalības maksas?

Jā, viss izmaksāja vairāk nekā 20 tūkstošus. Izmantoju Krievijas braucienam paredzēto, arī pats no sevis liku klāt, palīdzēja atbalstītāji.

Ir iecere par Amerikas braucienu izveidot filmu un arī kopumā par šo trīs gadu ciklu. Lielu palīdzību saku savai komandai! Klinta Āboliņa ir mana kolēģe Kuldīgas

24.–31.VII Arvis mēģinās pārspēt pašreizējo Ginesa rekordu septiņās dienās (3507,82 km).
Maršruts: Kuldīga–Saldus–Grobiņa–Pāvilosta–Alsunga–Ventspils–Kuldīga.
Sagaidīšana Pāventā.

LĪNIJDEJAS

Sarīko vērienīgu festivālu

Latvijas līnijdejotāju olimpiādē grupa *Pearls* klasisko kantrideju komandām izcīnījusi 1. vietu.

Kuldīgas novada klubs Jautrie zābacini Rojas estrādē sarīkojis grandiozu pasākumu – desmito Latvijas līnijdejotāju olimpiādi Rīgas kauss – un pats ar labiem panākumiem arī uzstājies.

Divas dienas dejotāji savu prasmi apliecinājuši gan individuāli, gan grupās un komandās. Tiešnei bijuši no Spānijas, Īrijas, Skotijas, Vācijas, Lietuvas un Igaunijas. Varēts apgūt ko jaunu meistarības, vakara šovā re-

dzēt paraugdemonstrējumus un Baltajā deju naktī izdejoties līdz spēku izsīkumam.

Ķlubs darbojas jau 20 gadu, bet tik lielu festivālu ārpus telpām organizējis pirmo reizi. *Jautrie zābacini* dejotāji vēl tagad ne-spējot noticeit, ka Latvijas līnijdejotāju kopienai nozīmīgās sacensības izdevušās. Gatavojušies ilgi: bijis daudz pieteikumu, projektu un konkursu, piedzīvoti arī atbalstītāju atteikumi, jo līnijdejas netiekot uzskaitītas par būtis-

kām, tomēr beigās viss izdarīts. Sadalītas 470 medaļas, diplomi un pateicības.

Jautrie zābacini vadītāja Irita Grīnberga saka: „Ir liels prieks, ka tautas sportam un kultūrai punkts vēl nav pielikts, – līnijdejotāji ar savu attieksmi, ar mīlestību pret to, ko dara, spēja radīt fantastisku deju festivālu. Daudziem jāsaka paldies, bet visus uzskaitīt būtu neiespējami.”

Iritas Grīnbergas arhīva foto

REZULTĀTI

- Klasisko kantrī līnijdeju komandu jauktajā grupā *Pearls* izcīnījusi 1. vietu. Moderno līnijdeju komandu jauktajā grupā *JZ-juniors* ieguvis 2. vietu. Kausus izcīnījuši arī mūsu dueti: junioru grupā *Nonai* – 1. vieta, *Satai* – 2. vieta.
- Labi rezultāti arī individuālajiem dejotājiem. Jānim Rūķim 1. vieta pusaudžu iesācēju grupā, Emīlijai Neimanai – 1. vieta tautas klasē atklātajā grupā (18+), Antrai Brēdīkei – 1. vieta tautas klasē dimanta grupā (40+). Samantai Jokubauskai – 2. vieta pusaudžu iesācēju grupā, Gintai Jasinskai – 2. vieta kristāla grupā (25+). Andrai Gibertei – 3. vieta tautas klasē grupā līdz desmit gadiem, Patrīcijai Barinskai – 3. vieta junioru iesācēju grupā, Līvai Buliņai – 3. vieta pusaudžu iesācēju grupā, Gitai Orskai – 3. vieta ar priekšzināšanām atklātajā grupā (18+), Zandai Brēdīkei – 3. vieta ar priekšzināšanām dimanta grupā (40+).
- Labi panākumi arī mazuļu grupās. Daudzi dejotāji bija finālisti, pusfinālisti un ceturtdafinālisti.

PAUERLIFTINGS

No Čehijas mājup ar kausiem

GPC Eiropas čempionātā pauerliftingā līderu godā iekļuvuši divi atlēti no kluba *Kuldīga*: Edgars Peterlevics un Kristīne Rathena.

Kristīne tik augsta līmeņa sacensībās piedalījusies pirmo reizi un izcīnījusi uzvaru svara kategorijā līdz 67,5 kg pieaugušo grupā *Open*. K.Rathena startēja spēka trīscīnā bez ekipējuma, pietupienos spējot pacelt 107,5 kg, spiešanā guļus pievarot 60 kg stieni, bet vilkmē no zemes pēdējā piegājenā ieskaitīti 130 kg. Summā paceltie 297,5 kg deva pārliecinošu uzvaru.

E.Peterlevics piedalījās spēka trīscīnā ar ekipējumu. Pietupienos izdevās pacelt 290 kg, bet spiešanā guļus pieteiktais svars (275 kg)

šoreiz no trim piegājiņiem ne reizi netika ieskaitīts, tādēļ kuldīdznieks palika bez ieskaites.

Pēc divām dienām E.Peterlevics izgāja uz platformas spiešanā guļus ar ekipējumu. Nēmot vērā iepriekšējo neveiksmi, atlēts pirmo piegājienu sāka piesardzīgi, pievarot 260 kg stieni. Arī otrs bija veiksmīgs – pacelti 270 kg. Ar šo rezultātu Edgars jau bija nodrošinājis uzvaru kategorijā līdz 90 kg grupā *Open*, kā arī absolūtajā ieskaitē starp visiem todien startējušajiem. Tāpēc trešajā piegājenā viņš pieteica 281 kg un mēģinājumu labot pasaules rekordu, tomēr tas nebija sekmīgs.

Edgara Peterlevica arhīva foto

Eiropas čempionātā pauerliftingā Čehijā par līderiem kļuvuši Edgars Peterlevics un Kristīne Rathena.

Būs sacīkstes Kuldīgā

23. jūlijā 11.00 bijušā rūpniecības preču tirgus angārā Piltenes ielā gaidāma **GPC Kuldīgas kausa izcīņa pauerliftingā**. Varēs startēt spiešanā guļus vai disciplīnā *Push&Pull* (divcīnā), kas ir spiešana guļus un vilkme no zemes. Pēc sacensībām 20.00 koncertā piedalīsies grupas *Oranžās brīvdienas*, Rūta Ķergalve un *Melk, Symbolic* un *AK 69*, pēc tam spēlēs dīdžeji.

PLUDMALES VOLEJBOLS

Skrundā spēlē ģimenes

Skrundas vidusskolas smilšu laukumos pludmales volejbolā **trīs grupās sacentušās ģimenes**.

Pirmajā grupā (pieaugušais un bērns līdz 12 gadiem) uzvarējuši Edgars un Miks Tiljās, otrajā vietā Matīss un Justs Liekmaņi, trešajā – Juris un Ralfs Rožkalni.

Otrajā grupā (pieaugušais un bērns no 12 līdz 16 gadiem) pirmajā vietā Kristaps un Daniels Toms Žīderi, otrajā – Kārlis Kauliņš un Gustavs Zariņš, trešajā – Elva un Eduards Gidi.

Trešajā grupā (pieaugušais un jaunietis 17+) uzvarējuši Kārlis Kliemanis un Sintija Kampara, otrie bija Miks un Valters Sidorenko, trešie – Kaspars un Daira Mališevi.

VIEGLATLĒTIKA

Medaļas jaunatnes čempionātā

Latvijas vieglatlētikas čempionātā U16 grupā Ogrē Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņi izcīnījuši vairākas godalgas.

Beātei Bukai divas pirmās vietas: 100 metru skrējienā (12,90) un 200 metros (26,04). Trīsolēkšanā Kristens Vilums bija otrs (12,01 m), bet Keita Jēkabsone – trešā (11,16 m). Augstlēkšanā ceturtās – Aleksejs Prūsis (1,73 m), viņam arī septītais rezultāts diska mešanā (33,76 m). Aleksandrs Vaskops bija ceturtās diska mešanā (36,45 m) un piektais gan 110 metru barjerskrējienā (16,49), gan augstlēkšanā (1,73 m). Nikola Demčenko – sestā 200 metros (27,41), devītā – 100 metros (13,33), Roberts Gluškovs bija piektais diska mešanā (36,15 m), astotais – šķēpa mešanā (40,30 m). Nellijai Jēkabsonei diska mešanā sestā vieta (27,79 m).

PELDĒŠANA

Atkal satiksies Vilgālē

23. jūlijā no 13.00 Vilgāles ezerā notiks tradicionālās sacensības *Peldam Vilgālē*.

Aicināti interesenti no septiņiem gadiem. Reģistrācija sacensību dienā no 11.30 līdz 12.30, atklāšana – 13.00. Distances: 80 m, 400 m, 2,4 km un 800 m izacīnājums.

Galvenais tiesnesis būs Pāvels Vilcāns, pieteikties līdz 21. jūlijam, nolikums: www.kuldiga.lv.

ŠAHS

Ar Jāņu kausu

Kuldīgas spēlētāji ar labiem panākumiem atgriezušies no Jānu kausa izcīņas šahā Aizputē.

Turnīrā pirmais bijis Viktors Šteinbergs, trešo vietu izcīnījusi Ance Reiha, bet ceturto – Raivo Šteinbergs.

SPORTA KALENDĀRS

- 9.VII 10.00 Vārmes stadionā SPORTA SPĒLES. Nolikums: www.varme.lv.
- 11.VII 10.00 Skrundas smilšu laukumos – pilsētas čempionāts PLUDMALES VOLEJBOLĀ U16 grupā.
- 12.VII 10.00 Skrundas smilšu laukumos – pilsētas čempionāts PLUDMALES VOLEJBOLĀ U13 grupā.
- 13.VII 16.00 Padurē pie Mazā Nabes ezera – ORIENTĒŠANĀS seriāls *Tacījās*.
- 13.VII 17.30 Krauļu priedēs – SKRIEŠANAS seriāls *Kuldīgas apli*.
- 14.VII 11.00 V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas stadionā – 17. vasaras spēles VOLEJBOLĀ zēniem.
- 16.VII 19.00 V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas stadionā – NAKTS ČETRCĪNA.
- 19.VII 13.00 A.Grundmaņa stadionā Kuldīgā – Latvijas čempionāts FUTBOLĀ U13 attīstības grupā: *Kuldīgas NSS – Dienvidkurzemes SS*.
- 23.VII 10.00 A.Grundmaņa stadionā Kuldīgā – Kurzemes jaunatnes sacensības FUTBOLĀ U12 grupai.
- 23.VII 10.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā) – Pilsētas svētku turnīrs GALDA TENISĀ *Baltā bumbiņa*.
- 23.VII 11.00 Kuldīgā, Liepājas ielā 14, – Pilsētas svētku turnīrs ŠAHĀ.

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējet e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv!

PASĀKUMI

SKRUNDĀ

Estrādē 16.VII 16.00 Baibas Sipenieces-Gavares monoizrāde
Vienreiz jau var.

PAGASTOS

ALSUMĀ

Bibliotēkā līdz 10.VII izstāde
Suitu sievas... pa saulei. No Ingas arhīva (fotogrāfijas no tāliem un tuviem ceļiem Latvijā un ASV), bērnu zīmējumi. Grāmatu izstāde *Zināmais un nezināmais par karaliem, karalienēm un galmu dzīvi.*

ĒDOLĒ

Bibliotēkā Zaigas Gulbes izstāde *Baltās gaismas dzeja* un izstāde *Ceļo ar grāmatu*. Jūlijā vidū Airas Celmas floksi. **Pie kultūras nama** 23.VII 15.00 dārza svētki ar dziedātāju Mārtiņu Kanteru. Līdz 15.VII aicina pieteikties dalībniekus koncertam (no vienas līdz trim dziesmām vai instrumentāliem skaņdarbiem), tālr. 29372970 vai 26027439. Būs arī pašu audzētu ziedu izstāde.

GUDENIEKOS

Kultūras namā Gunta Obodnīkova apgleznotās skaņuplates. **Basu tautas namā** 12.–15.VII koklētājas un etnomuzikoloģes Laimas Jansones meistarklases, 16.VII 14.00 dalībnieku uzstāšanās un L.Jansones koncerts kopā ar Antu Enģeli.

KURMĀLĒ

Priedaines bibliotēkā Dagnijas Grundbergas fotoizstāde *Mana meditācija*. **Izstāžu zālē** no 10.VII **Kuldīgas paletes** dalībnieces Rasas Rasmanes darbi. **Vilgāles estrādē** 9.VII 19.00 Latvijas Nacionālā teātra dziedošo aktieru ansamblis *Greizais ratīņš*.

LAIDOS

Muižas labajā spārnā 16.VII 10.00 kāršu spēlmaņus aicina uz aitasgalvas izspēli, tālr. 26499641 (Aldis). **Bibliotēkā** izstāde *Sermīte, Vanga, Rude, Valtaiki gleznās*, Dagnijas Gulbes gleznas no sausiem augiem.

NĪKRĀCĒ

Atpūtas centrā ik piekt dienu (8.–29.VII) *Saulieta vākari – pozitīva enerģija, dabas skaistums*. 8.VII 18.00 mākslinieces Lauras Ditkes sapņu kērāju darbnīca, tālr. 26109471 (Danai).

Pastaigu takā Labirints 15.VII 20.00 Simonas Račas un Jāņa Rūča akustiskais koncerts *Dziesmas vasaras vakaram*.

Pie pagasta pārvades 22.VII 22.00 kinovakars ar labākajām latviešu filmām.

Bibliotēkā Dabas veltes veselībai un skaistumam.

PADURĒ

Pie dīķa un klēts 9.VII 12.00 tradicionālie Liepziņu svētki: tirgus, bāda pankūkas, tiks atvērti klēts apcirkni. Līdz 17.00 pie dīķa piepūšamās un ūdens atrakcijas bērniem, lielie varēs mācīties supot. 20.00 pie klēts novadnieks, dziesminieks Ints

Kergalvis, 22.00 brīvdabas kino, 22.00 *Kurzemes Radio* diskžokejs Māris Dadzis.

Muižā līdz 31.VII Ata Jākobsona gleznas.

RĀNKOS

Sudmalnieku birzī 17.VII 17.00 Skrundas amatierteātra *SAAN* viesizrāde *Viena tante teica jeb Bezbērnu tēvs*.

Kultūras namā 15.VII 19.00 akustiskās mūzikas koncerts un tikšanās ar Fēliksu Kiģeli un Andri Akermani.

TURLAVĀ

Bibliotēkā līdz 17.VII Turlavas pamatskolas vizuālās mākslas darbi, **Kuldīgas paletes** apgleznoto šķīvju izstāde *Zivju sievas bufete* un Ol'gerta Grūbes fotoizstāde *Ziedonī*.

VĀRMĒ

Liepu birzī 9.VII 22.00 zaļumballe ar grupu *Brekšu Pekši*.

Sv. Miķeļa baznīcā 16.VII

17.00 labdarības koncerts *Sapnis par torni*: zvanu ansamblis *Campanella*, Paulu ģimenes trio, Dace Blathena, Atis Jankovskis, Ance Jankovska, Andis Groza, Inese Krūmiņa, Zigmunds Turss, jauniešu ansamblis *Atbalss* un Annemarija Gulbe ar videoprojekcijām.

KULDĪGĀ

Viesojas folkloras festivāls *Baltica*

Kuldīgas novadā 9. jūlijā:

- 11.00 Kuldīgas teiku taka (sākums pie muzeja), 17.00 Pilsētas dārzā koncerts *Nāburgiem ir platas mēles*;
- 12.00 pie Skrundas kultūras nama pirmā saspēle *Mēs ejam pār kalniem un pār lejām*, 15.00–17.00 Ventas krastā otrā saspēle, 18.00 Pilskalna estrādē koncerts *Nāc ar mani sadziedāt skaņā Ventas likumā!*, 20.00 estrādes parkā stāstu vakars *Nesaki ne jā, ne nē, ne melns, ne balts*;
- Alsungas pils sētā koncerti 14.00 un 18.00.

IZSTĀDES

Jauna kultūrtelpa – Adatu fabrika

Vienā Kuldīgas vecās slimnīcas korpusā *Kalpaka ielā no jūlijā*

līdz 15. septembrim var apskaitīt atjaunotās telpas un Latvijas Mākslas akadēmijas (LMA)

doktorantu un diplomdarbu vadītāju darbus.

Rudenī, sākoties mācību gadam, tā kļūs par mājvietu LMA starptautiskās magistra programmas

Līvijas Rezevskas izstāžu zālē 10.VII 14.00 tiks atklāta izstāde: Ingas Bundzes lelles un rūķi, Ievas Bankas gleznas.

Mākslas namā 10.VII beidzas mākslas skolas absolventu diplomdar-

bu skate. No 15.VII izstāde *Šeit un tālumā, sapnī un nomodā*.

Mākslinieku rezidences galerijā no 15.VII izstāde *Šeit un tālumā, sapnī un nomodā*.

Novada muzejā Antras Meikes

Pakalpojumu dizaina stratēģijas un inovācijas studentiem no visas pasaules. Ir pabeigta telpu pārbūve un apkārtnes labiekārtošana, vēl tiek atjaunota fasāde.

gleznu izstāde *Manas pilsētas krāsas*, fotokluba *Divas upes* darbu izstāde 3M.

Vecajā rātsnamā līdz 17.VII Elīzas Kleines-Šablinskas gleznu izstāde *Edene*.

KONCERTI

Kalna pagalmā 21.00: šodien dziedātāja Katrīna Gupalo un pianists Andrejs Osokins, 15.VII komiķa Jāņa Skuteļa stāvizrāde *Work in Progress*, 16.VII grupa *Astro'n'out*.

Dunas pagalmā (Kaļķu ielā) muzikālie vakari: šodien 21.00 *Will Sonic* (DJ sets), 9.VII 20.00 DJ Raitis.

KAPUSVĒTKI

Kuldīgā 23.VII 17.00 Meža kapos (katoliku draudze), 7.VIII 12.00 Meža, 14.00 Kalna kapos, 14.VIII 14.00 Annas kapos.

Alsungā 16.VII 13.00 Lapu, 14.00 Bāliņu kapos, 23.VII 13.00 Lāču, 14.00 Pantu kapos, 30.VII 13.00 Kalnbirzes kapos.

Ēdolē 6.VIII 10.00 Paružu, 11.00 Lūšu, 12.00 Kaušu, 13.00 Vingru, 14.00 Kesteru, 14.30 Almāles, 15.00 Postmuļas, 16.00 Lieģu kapos.

Gudeniekos 9.VII 13.00 Īudu, 14.00 Naglas, 15.00 Runģu kapos, 6.VIII 13.00 Kumsteru, 14.00 Strujas kapos, 20.VIII 13.00 Adzes, 14.00 Baltkalnu kapos.

Īvandē 30.VII 10.00 Zvinguļu, 11.00 Apuzes, 12.00 Balgāļu, 13.00 Todaižu, 14.00 Kunču, 15.00 Kaupu, 16.00 Deksnies kapos.

Kabilē 13.VIII 10.30 Gatviņu, 12.00 Kabilēs kapos.

Kurmālē 3.IX 10.00 Segļu, 10.30

Kurmāles, 11.00 Siliņu, 12.00 Pūku, 12.30 Paulīnes, 13.30 Pūcu, 13.30 Ēmu, 14.00 Viljenieku, 14.30 Vilgāles kapos.

Laidos 14.VIII 14.00 Pils sakaru, 15.00 Dumpīšu, 16.00 Vangas kapos, 28.VIII 14.00 Ārzes, 15.00 Laidu, 16.00 Valtaiku Mācītāju kapos.

Nīkrācē 9.VII 11.00 Purvakroga, 12.00 Miera, 13.00 Nīkrāces, 14.00 Tukuma, 15.00 Priednieku kapos.

Padurē 13.VIII 13.00 Nabes, 13.30 Beltes kapos (Ķimalē), 14.00 Padures kapos.

Pelčos 13.VIII 10.00 Bišavu, 11.00 Rimzātu, 12.00 Ģīļu, 13.00 Pelču kapos.

Rāņkos 7.VIII 12.00 Irbes, 13.00 Priednieku, 14.30 Dobeļu, 15.30 Vadžu kapos.

Rendā 23.VII 11.00 Meku, 12.00 Lejaskrogu kapos, 30.VII 10.00 Cērpju, 11.00 Avotnieku, 12.00 Koju kapos.

Rudbāržos 10.VII 14.00 Lūdiķu,

15.00 Krogarāju kapos, 7.VIII 14.00 Sprīžu, 15.00 Vecsiekstātes, 16.00 Bākūžu kapos.

Rumbā 16.VII 10.00 Rumpju, 11.00 Lāčplēša, 12.00 Segļu, 13.00 Celmu, 14.00 Baunu, 15.00 Griķu kapos, 30.VII 10.00 Silarāja, 11.00 Pļavsargu, 12.00 Pūces, 13.00 Manženes, 14.00 Upesostu kapos.

Skrundā un Skrundas pagastā 14.VIII 10.00 Pastaru, 12.00 Klūgu, 13.00 Sila, 14.00 Baznīcas kapos.

Snēpelē 21.VIII 13.00 Kundu, 14.00 Centra, 15.30 Vindenieku, 16.30 Kalnu kapos.

Turlavā 17.VII 10.00 kapu svētku dievkalpojums Klosteres baznīcā, lai pieminētu tos, kas apglabāti dievnama apkārnē, 30.VII 10.00 Pliku, 10.30 Ziemeļu, 11.00 Orzaku, 12.00 Balgāļu, 12.30 Ciemgaļu, 13.00 Kalējiema, 13.30 Aizsaules, 14.00 Dambenieku kapos.

KAIMINOS

Popes vārti veras dullajiem daukām

Ventspils novada Popes estrādē **dullo dauku festivāls *Vārti notiks*** 29. un 30. jūlijā. Skanēs Mārtiņa Freimaņa koncertstāsts *I Am Fine*, populāru dziesminieku koncerti arī ar Imanta Kalniņa zelta repertuāru.

Kā vēsta viena no rīkotajām Inese Muižniecē, septītā satikšanās veidota tā, lai mūsu katra paša Dullais Dauka savādajā laikmetā iet caur septiņiem vārtiem cerībā rast un sniegt prieku. Tāpēc *Vārti vērsies* Popes estrādē, muižā un baznīcā, kur sev vietu rod rokmūziķi, dziesminieki, cita žanra mākslinieki.

29.VII 20.00 uz skatuvēs – liepjānieki Maija Kalniņa, Ieva Tāl-

berga, Normunds Kalniņš, Zanda Strausa, Raitis Eleris, Roberts Dinters un Kaspars Boroduško ar Mārtiņa Freimaņa programmu *I Am Fine*. Tās ir 12 vēl mazpazīstamas dziesmas, kuras mūzikās uzrakstījis 90. gados, kad mācījies Aizputes vidusskolā, būs M.Kalniņas stāstījums par šo laiku.

30.VII 13.00 Popes baznīcā aicina Arnis Miltiņš ar meitu Laimu un mūziķi, draugu un uzvārda brāli Jāni Miltiņu. 15.00 koncertzālē *Zirgu stallis* uz sarunu dziesmās ielūdz Ieva Akuratere, Raimonda Vazdika un Ilze Grunte. 17.00 muižas zālē – Kristīne Locika un draugi. 20.00 Popes estrādē muzicēs Jana Egle, Simona

Rača un Jānis Rūcis, Laura Vītola, M.Kalniņa, Uldis Kākulis, Melisa Kaškura, Kārlis Kazāks un Austrsabs Čeberiņš ar A.Miltiņu, K.Locikas un Valda Atāla dziesmām. Noslēgumā – I.Kalniņa repertuārs un sadziedāšanās.

SLUDINĀJUMI. REKLĀMA

PĀRDOD

METĀLA JUMTUS un noteikstīmās no ražotāja. Cena: no 7,50 EUR/m². Tālr. 20211377.

SIA Vēvers ražo un piegādā priedes skaidu **BRIKETES** (310 EUR/, palete), klucišus (125 EUR/1,3 m³ maiss), mizas, skaidas, šķeldu. Tālr. 26651831 vai www.vevers.lv.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumu **MALKU**; sausu, skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu **MALKU**, piegādā. Tālr. 29428876.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 25971768.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

MEDU (3 l/20 EUR), **ZIEDPUTEK-** **ŠŅUS** (15 EUR/kg) un **ŠŪNU MEDU** ar piegādi mājās svētdien, 10. jūlijā. Tālr. 26441406.

10 mēn. vecas brūnas un baltas **DĒJĒJVISTAS**. Bez maksas piegāde, pērkot 10 gab. un vairāk. Tālr. 24976880.

GAIĻI meklē jaunu ganāmpulkū. Tālr. 29900761.

VAJADZĪGI

Jaunaudžu **KOPĒJI** Maņenes mežos (3 ha). Alga: no 150 EUR/ha. Tālr. 26342257.

SIA Parella (42103024842) aicina darbā **VEĻAS MAZGĀTĀJU-GLUDINĀTĀJU**. Darbs mainīs pēc grafika. Samaksa: 3,45 EUR/stundā. Tālr. 26527774.

MANA APTIEKA
Mana aptieka (48503023033) Skrundā aicina darbā **FARMACEITU VAI FARMACEITA ASISTENTU**. Ja Tavs aicinājums ir sniegt palīdzību cilvēkiem, esī joti gaidīts mūsu aptiekas kolektīvā! No Tevis sagādām: farmaceitisko izglītību; vēlmi palīdzēt; spēju labi saprasties ar cilvēkiem un prasmī apkalpot aptiekas apmeklētājus; augstu atbildības izjūtu un precīzitāti; vēlmi mācīties un pilnveidoties. Piedāvājam draudzīgu un atsaucīgu kolektīvu, atvērtu darba vidi, pilnas sociālās garantijas, veselības apdrošināšanu, apmaksātu transportu nokļūšanai darbavietā un atbilstošu atalgojumu (6,50–7,50 EUR stundā bruto + piemaksas). Lai pieteiktos, raksti maijaaptieka@inbox.lv vai zvani: 29363153!

MAINA

Lielu **MĀJU** 4 km no Kuldīgas pret divistabu dzīvokli 2.–3. stāvā ar lodžiju (ar piemaksu). Tālr. 29749104.

PĒRK

ZEMES GABALU dzīvojamās mājas būvniecībai Kuldīgā vai tās apkārtnē. Tālr. 29768776.

PRIVĀTMĀJU dzīvošanai uzreiz Kuldīgā vai tās tuvumā. Tālr. 29621515.

Pērk vai vēlas īret **PAGRABU** vai telpas dārzeņu uzglabāšanai. Tālr. 28925676.

Vietējais mežsaimniecības uzņēmums pērk visu veidu **MEŽU UN LAUKU IPAŠUMUS**: izcirtumus, jaunaudzes, augošus mežus. Augstākā cena reģionā līdz pat 22 000 EUR/ha. Interesē lielas platības. Tālr. 25731315.

MEŽUS, cirsmas, malku. Tālr. 26544462.

Pērkam augošus, nokaltušus **KOKUS MALKAI**, paši zāģējam. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20219102.

AUTOMĀŠINAS. Tālr. 28679476.

TRAKTORUS, piekabes. Tālr. 25357742.

MUCU ŪDENIM. Var būt uz riteņiem. Tālr. 26284210.

SIA AIBI iepērk liellopus, jaunlopus, jērus, zirgus. Iepērkam arī bioloģiskos lopus. Samaksa tūlītēja. Tālr. 20238990.

GAILENES Kuldīgā, ir iespējams transports pie klienta. Visi laipni gaidīti. Tālr. 24914134.

Visu veidu **OGAS**, gailenes, kiplokus. Tālr. 29765478.

SENES un citas meža veltes. Varam piebraukt. Planīcas ielā 1, šmuļu sētā. Tālr. 20006287.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

Dziedniece Sāra

- Dziedināšana
- Paregošana
- Atbrīvošana no dažādām atkarībām (alkohola, azartspēlēm u.c.)

Tel. pierakstam 26381988
Pieņems Kuldīgā
12., 26. jūlijā.

Certifikāta Nr. 67

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLO rīko A, B, BE, C, CE un 95. K kursus. Pieteikties pa tālr. 29182826, 29491388.

Visu veidu **JUMTU UN CELTNIECĪBAS** darbi. Tālr. 28254588.

JUMTU demontāža un likšana, remontēšana, koka darbi, **FASĀDES** siltināšana, materiālu piegāde. Tālr. 22451975.

LĪDZJŪTĪBAS

Lai tēva mīlestība paliek dzīli sirdī Par avotu, kur mūžam spēku smelt. /Z.Vijupe./

Izsakām visdzīlāko līdzjūtību Guntim Brasliņam ar ģimeni, tēvu aizsaulē pavadot.

Laidu pagasta pārvvaldes kolēgi

Klusums, tevis vairs nav, tikai atmiņas, kas aizkustina dvēseli, vārdi, kas nepateikti, – skan.

/A.Gjauda./

Izsakām visdzīlāko līdzjūtību Annai Limbaitei un viņas ģimenei, mammu mūžībā pavadot.

Draudzene Taisija

Lai mūžības gaitā pār tevi krīt Dieva miers un tēvzemes smilts.

/V.Strēlerte./

Izsakām visdzīlāko līdzjūtību Annai, mammu zaudējot.

Kuldīgas novada sporta skolas riteņbraukšanas nodāļas kolektīvs

Tā aiziet mūsu mīlie.

Aiziet no ikdienas rūpēm Prom mierā un klusumā.

Paleik vien dvēseles gaisma.

/Z.Purvs./

Izsakām visdzīlāko līdzjūtību Tomam Ozoliņam, tēti smilšu kalniņā pavadot.

SIA Amazones grupa kolektīvs

Klusa paliek tēva sēta,

Klusa tēva istabīja.

Nav vairs tēva mīlo soļu,

Nav vairs tēva padomīja.

/T. dz./

Izsakām visdzīlāko līdzjūtību Ilzei Girkensonei ar ģimeni, tēti pavadot.

SIA Amazones grupa kolektīvs

Vēl siltums paliks, paliks vēl aiz tevis,

Un atmiņas kā maza saule degs.

/P.Priede./

Izsakām līdzjūtību Andrim Girkensonam un Marekam Dreijeram, mīlu cilvēku mūžībā pavadot.

SIA KORP un SIA Ideas kolektīvs

Trīs saujas vasaras, dzimtenes vasaras

Dodiet man līdzi, kad šī saule riet!

Nevajag nopūtu, nevajag asaru.

Klusu! Lai kamene ķimenēs dzied!

/Ā.Elsne./

Visdzīlākā līdzjūtība ILGAS ŠTĀLES piedeīgajiem, viņu mūžībā pavadot.

Jeļena, Zigrīda, Ausma, Skaidrīte

Dodiet man līdzi, kad šī saule riet!

Nevajag nopūtu, nevajag asaru.

Klusu! Lai kamene ķimenēs dzied!

/Ā.Elsne./

Visdzīlākā līdzjūtība ILGAS ŠTĀLES piedeīgajiem, viņu mūžībā pavadot.

Uz debess tēviju ceļš ērkšķiem sēts, Bet man par svētību tas izredzēts,

Tur debess svētlaimē mūs visus aicina.

/Slavējet Kungu, 105. dz./

Jūtam sirsniģi līdzi Arnim, atvadoties no mammas.

DzīKS Lapegle–4

Ja esmu kā vējš, kas ābeļzaros žūzo, Ja savu staru lieku saulei klāt,

Tad tikai tāpēc, ka tu manam mūžam

No sirds reiz lauzi ceļa maizi, māt!

/J.Brežgs./

Skumjās esam kopā ar Arni Štālu un

Ābeļzaros žūzo, Ja savu staru lieku saulei klāt,

Piltenes ielas 30. mājas sekcijas kaimiņi

Kaut pa vistālāko ceļu Viena aizgāji, māt,

Es vienmēr būšu Tev līdzās,

Tu vienmēr būsi man klāt.

/I.Rudene./

Izsakām līdzjūtību Arnim Štālam un

Ābeļzaros žūzo, Ja savu staru lieku saulei klāt,

SIA Kulīgas komunālie pakalpojumi kolēgi

Dusi saldi zemes rokās,

Lai tev sapņu nepieatrūkst!

Mīļas rokas ziedus noklās,

Un tev silti vienmēr būs.

/A.Straube./

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem, no

ILGAS ŠTĀLES atvadoties.

Piltenes ielas 24. mājas iedzīvotāji

Atkal, zeme, tava velēna valā tiek klāta.

Atkal viena dziesma līdz galam izdziedāta.

/I.Ziedonis./

Skumju brīdī esam kopā ar ILGAS ŠTĀLES piedeīgajiem.

Rumbījas dejotājas Madaras

Es būšu visur...

Kā rasa ziedos,

Kā smarža kokos,

Kā vēsma baltās ābelēs.

/A.Eglītis./

Esam kopā ar Ivetu un Arni, tuvu cilvēku

zaudējot.

Gunta, Vineta, Inga

Kur nu liksim siltos vārdus,

Ko tev teicām, māt,

Ja tu tagad klusi, klusi

Aizej projām – mūžībā?

/J.Kronenberga./

Skumju brīdī esam kopā ar Jāni Venteri,

mammu mūžībā pavadot.

Mednieku klubs Alsunga

Tavs mūžs Ir dzīmtā pusē sēti graudi, Tie cauri gadiem Jaunus asnus dzīs.

Caur paveikto, Kas nebeigs dzīvot Jaudīs,

Plauks piemiņa Un sirdīs nezudīs.

/K.Apškrūma./

Izsakām visdzīlāko līdzjūtību Ilgonim Lākutim un tuviniekiem, tēvu mūžības ceļā pavadot.

Skrundas PII Liepziediņš kolektīvs

Never pazust tas, ko mīli,

</div

VĀRDADIENAS

No 10. līdz 17. jūlijam

10. Lija (674), Olīvija (598), Olivers (2104), Odrīja (707)
 11. Leonora (388), Svens (153)
 12. Indriķis (76), Ints (642), Namejs (100)
 13. Margrieta (110), Margarita (3579)
 14. Oskars (6360), Ritvars (1534), Anvars (27)
 15. Egons (740), Egmonts (50), Egija (837), Henriks (250), Henrihs (194)
 16. Hermīne (58), Estere (2381), Liepa (17)
 17. Aleksis (971), Aleksejs (11 417), Alekss (1959)

Populārākie:
Aleksejs un Margarita.

Nebūs Rudā Rude!

Maruta Birzniece, skolotāja Kuldīgas Centra vidusskolā:

— Vārdu mamma ar tēti gribēja man ielikt tādu nedzīrdētu. Bija izvēle starp Marutu un Rudīti, taču mammas māsa esot nievājoši teikusi, ko tad Rudā Rude, un tā vecāki palikuši pie Marutas. Man vārds patīk, jo daudz Marutu nav, arī mūsdienās vecāki tādu izvēlas reti. Vienmēr, kad cilvēkiem saka manu vārdu, jau esot skaidrs, par kādu Marutu ir runa. Man vidusskolas paralēlklasē bija divas Marutas, taču visās manās audzināmajās klasēs bijusi tikai viena tāda meitene. Mīlāk mani uzrunā par Marutiņu vai Maružu. Brālis un viņa draugi bērnībā sauka par Tinsi, bet nezinu, kāpēc tā. Katru gadu vārdadienu svinu dārzā ar draugiem. Vienmēr tiek vārīta frikadeļu zupa un cepti kartupeļi folijā. Šogad gan tieši šajā dienā meita man nopirkusi lidmašīnas bilieti uz Lielbritāniju ciemos pie viņas. Tas būs varens svētku ceļojums!

Kristīne Grīnberga
Marutas Birznieces arhīva foto

JOKI

Man arvien vairāk šķiet, ka darbavietā esmu ie-
kļauts kontroles grupā, kurai algas vietā izmaksā
placebo.

.....

Alisei uzdāvināja skrituļslidas, un viņa pie se-
vis domāja, ka tā ir labākā dāvana pasaulei. Tagad
viņa domā, ka labākā dāvana pasaule būtu jauni
prieksējie zobi.

.....

Vecāku sapulce skolā. Skolotāja:

— Vissliktāk uzvedas Pēterītis, turklāt viņš neiz-
laiz nevienu stundu!

.....

— Dēls, ko jums šodien uzdeva mājasdarbā?

— Neko.

— Lieliski! Tas nozīmē, ka šovakar traukus maz-
gāsi tu.

Vienreizējs BSG (Baibas Sipenieces-Gavares)
iznāciens stāvizrādes formā ar bufetes elementiem
, „VIENREIZ JAU VAR”
16. jūlijā 16.00 Skrundas estrādē.

„Savā pirmajā stāvizrādē es gribu dalīties ar saviem notikumiem, kuri, pateicoties ārkārtīgi vēlīgam liktenim, ar mani ir notikuši — kāzas, bēres, apkūlības, — ar visu, kas sakrājies. Turklāt tie no manis nekur neiet prom, tāpēc nu šī būs tā reize, kad tas viss nāks ārā,” saka Baiba.

„Nesen nosvinēju savus 50. Šis cipars man šausmīgs likās līdz tam brīdim, kamēr nesāku apmeklēt jubilejas ballītes nu gluži normāliem cilvēkiem, proti, brālim, māsai, vīram, draugiem. Tomēr tādas tremolo bungas iekšā jūtu gan! Tie ir tie mani gadi, kuri tiem trakajiem zirgiem skrien līdz un aizmirst, vai vakars vai rīts. Lai novadētos, citu mudināta, pašas intuīcijas vadīta, nolēmu nostāstīt tos stāstus nost, jo liktenis man bijis ļoti vēlīgs, ļaudams satikti daudzus trakoti interesantus cilvēkus,” saka Baiba.

„Gaidu un ceru, ka pavadītais laiks manā sabiedrībā nebūs sa-

beigts; tas būs tāds sākums foršam vakaram, jo, kad tas beigsies, nakts būs vēl jauna. Uz drīzu tikšanos!” Biletes Skrundas kultūras namā un *Bilešu paradīzes* kasē, kā arī stundu pirms izrādes estrādē.

PĒRKAM

*Augošu koku cirsmas
un sortimentus pie ceļa*

Meža īpašniekiem:

- Veicin bezmaksas konsultācijas;
- Palīdz meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestigošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
www.metsaforest.com/lv

Par augstām cenām ar tūlītēju samaksu

**IEPĒRKAM
OZOLA UN OŠA ZĀĞBALĶUS**
Tel.: 24005005, 24005000

Viss par reklāmu
Kurzemniekā!
Tālrunis 63324881.

LOGI *Vasaras atlaides logiem*
UN DURVIS **līdz 25%**

- **ŽALŪZIJAS**
- **GARĀŽU VĀRTI**
- **METĀLA DURVIS**
- **PRETINSEKTU SIETI**
- **PVC LOGU UN DURVU REMONTS**

www.montaznieksde.lv
Tel. / fax 63323281, mob. 26179829

MONTĀŽNIEKS DE

Esi mūsdienīgs!

www.307.lv

Par sporta
pasākumiem,
rezultātiem informējet
e-pastā:
[inta.jansone@kurzemnieks.lv!](mailto:inta.jansone@kurzemnieks.lv)

LAIKA PROGNOZE**Turpmāk - normāla Latvijas vasara**

Pēc straujā karstuma viļņa temperatūras pazemināšanās siltuma mīlotājus sabiedējusi, ka vasara jau beigusies. Tieki prognozēts, ka būs vēl vēsāk, taču bez būtiskām atkāpēm no normas.

Gan meteorologu novērojumi, gan laika zīmju pētnieku prognozes jūlijam sociālajos tīklos ir diezgan līdzīgas: ne tuvākajās dienās, ne nedēļas tveices un tropisko nakšu nebūs, bet kopumā Siena (arī Liepu) mēnesī temperatūra būs tuvu normai, dažbrīd laiks pat siltāks, nekā vajadzētu būt. Savukārt nokrišņu, iespē-

jams, būs vairāk par jūlijā vidējo normu. Te jāņem vērā pēdējo gadu parādība, ka dažbrīd nelielā apvidū ir stipras lietusgāzes un nolīst pārāk daudz, tīkmēr netālu debesis pat nav apmākušas un nenokrīt ne pilienā.

Lūk, ko savā blogā raksta laika vērotājs Vilis Bukšs: „Ticējums saka: kāds janvāris, tāds jūlijs. Ja gada sākums sauss un auksts, tad vidus sauss un karsts. Ja putejnains un dziļš, tad vasara slapja. Šogad janvāra pirmajā pusē bija pārsvarā atkušņi, un tikai 11. janvāra vakarā temperatūra sasniedza -15 grādus. Sniega sega ne-

liela vai minimāla. Nepastāvīgs laiks bija arī janvāra otrajā pusē: atkušņi, dažu grādu sals naktīs un nelielis sniegs. Tas norāda, ka Liepu mēnesis varētu būt bagāts ar nokrišņiem un mēreni silts. Uz viduvēju jūliju gan temperatūras, gan nokrišņu ziņā norāda arī laika apstākļi nozīmīgajās 27. un 28. maija dienās.”

Ari meteocentrs neprognozē tādu karstumu kā jūlijā pirmajās dienās, kad termometra stabīš pakāpās virs +30. Tomēr meteorologi ar ilgtermiņa prognozēm ir ļoti piesardzīgi. Karstums jūnijā nogalē bija pēkšņs un kā atvilnis

var atkārtoties ap 20.-25. jūliju, kā pareģo V.Bukšs.

Laika zīmu piekrītējiem svarīgākais datums būs 10. jūlijā – Septiņu brāļu diena. Pēc dabas ticējumiem: ja līst, tad lietainas būs septiņas dienas pēc kārtas. Ja vēl nepārstāj, līs pat septiņas nedēļas. Jāpiebilst, ka dažādos folkloras avotos datumi un nosaukumi atšķiras, jo pēc vecā stila kalendāra 10. jūlijā kādreiz bija 25. jūnijā un to sauca par Septiņu gulētāju dienu.

Pēdējos gados šie ticējumi vairs neiztur kritiku, tāpēc nav vērts satraukties, ka brīvdienās Vidus-

kurzemē prognozēts lietus, svētdien pat visu dienu un nakti. Tas turpināsies arī nākamās nedēļas sākumā. Bet otrdiens debesis sāks skaidroties, un līdz ceturtienai nokrišņu iespējamība maza. Šīs nedēļas nogalē būs līdz +20 grādiem dienā, ap +11 naktī. Nākamnedēļ temperatūra ik dienu pakāpsies, ceturtien būs +25.

Pūtīs mērens mainīga virziena rietumvējš: brīvdienās vairāk no dienvidiem, pirmdien no ziemēliem. Dažbrīd brāzmas līdz 8 m/seks.

Daina Tāfelberga